ஜநோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புஸ்தகம் 3. Vol. III. | காளயுக்தி௵ ஆடி௴, JULY, 1918. | சஞ்சிகை 7. No. 7.

The Progress of the World.

பிரபஞ்சப்போக்கு.

புறம்போக்கு நிலங்களில் மரங்களைப் பயிர்செய்தல்.

1916-ம் வருஷம் நவம்பர்மாதம் சென்னைச் சட்டசபையில் கனம் ஸ்ரீமான் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள், புறம்போக்கு நிலங்களிலிருக்கும் மரங்களையும், வாய்க்கால்களின் கரைகளில் முளைத்திருக்கும் மரங்களையும் அந்தந்த மரங்களின் பக்கத்து நிலக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்றும், சில நிபந்தனைகளின் மேல் பட்டாதார்கள் தங்கள் நிலத்துக்கு அருகிலுள்ள புறம்போக்குநிலங்களில் மரங்கள்வைத்துப் பயிர்செய்துகொள்ள அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தார். அத்தீர்மானத்தைக் கவர்ன்மெண்டார் ஆலோசித்துப் பார்த்ததில், கனம் மெம்பருடைய பிரேரணையை அங்கீகரிக்க முடியாதென்றும், இப்போதுள்ள விதிப்படி புறம்போக்குக்களில் மரங்களைப் பயிரிடுவதற்கு டிவிஷனல் ஆபீஸரின் உத்தரவு பெறுவதற்குப் பதிலாக தாசில்தாரிடத்திலும் டிப்டி தாசில்தாரிடத்திலும் உத்தரவு பெறலாமென்றும், விறகுக்காகவாவது நிழலுக்காகவாவது புறம்போக்குநிலங்களில் மரங்களைப் பயிர்செய்ய வேண்டுமானால், அச்சுதந்திரம் தனிப்பட்டாதார்களுக்குக் கொடுக்க இயலாதென்றும், கிராமத்துக்குப் பொதுவாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் இக்காரியத்தைச் செய்ய முன்வருமானால் அவைகளுக்குச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கமுடியுமென்றும் உத்தரவுசெய்திருக்கிறார்கள்.

கீழே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விதிகளின்படி ரயித்துக்கள் புறம்போக்குநிலங்களில் மரங்களைவைத்துப் பயிர்செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்படுவார்கள்.

1. புறம்போக்கு நிலங்களில் முன்னமேயே மரங்கள் இருக்குமாயின், அங்கு வேறுமரங்களை நடக்கூடாது; ஏனெனில், கொஞ்சகாலமானபிறகு ஏற்கெனவேயிருந்த மரங்களுக்கும் புதிதாய் நடப்பட்ட மரங்களுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமற்போய்விடும்.

2. மரங்களைப் பயிரிட தாசில்தாருடையவாவது அல்லது டிப்டி தாசில்தாருடையவாவது உத்தரவு பெறவேண்டும். நிலமானது மராமத்து இலாகாவின் சுவாதீனத்தில் இருக்குமானால் அவர்களின் உத்தரவு பெறவேண்டும்.

3. லைஸென்ஸ் பெறும்போது பயிரிடப்படப் போகும் நிலத்தின் எல்லையும், மரங்களின் வகையும், எண்ணிக்கையும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

4. இந்த அனுமதியினால் பயிரிடுபவருக்கு நிலத்தின்மீது ஒருவித சுதந்திரமும் உண்டாகாது.

5. பயிரிடப்படும் மரங்களுக்கு மொத்தமாக வேலிகட்டக்கூடாது. ஆனால், ஒவ்வொரு மரத்துக்கும் வேலி அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

6. இம்மரங்களை அரசாங்கத்தார் வேண்டும்போது மரத்தின் சொந்தக்காரருக்கு யாதொரு பரிஹாரமும் செய்யாமல் வெட்டிக்கொள்வார்கள். இச்சமயங்களில் மரங்களைப் பஹிரங்கமாய் ஏலத்தில்விட்டு அப்பணத்தைக் கொடுப்பார்கள்; அல்லது மரம் வேண்டுமானாலும் கொடுப்பார்கள்.

7. மரங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நடாவிட்டாலும், அல்லது அவை நன்கு பாதுகாக்கப்படாவிட்டாலும் லைஸென்ஸ் ரத்து செய்துவிடப்படும்.

8. லைஸென்ஸ் பெற்றுள்ளவர்கள் மரங்களின் மகஸூலையும், விறகையும் அனுபவிக்கலாம். ஆனால், வழக்கமாக வரிவிதிக்கப்படும் பழமரங்கள் காய்ப்புக்கு வந்தவுடன் அவற்றிற்கு மரப்பட்டா வாங்கவேண்டும்.

9. மரங்களை வெட்டுவதற்கு முன்னால் தாசில்தாருடைய உத்தரவையாவது, அல்லது டிப்டி தாசில்தாருடைய உத்தரவையாவது பெறவேண்டும். இந்த உத்தரவானது சாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படும்.

10. மரங்களைப் பயிர்செய்யக் கிராமபஞ்சாயத்துக்கள் மனுப்போட்டால், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு விதிகளில் அவசியமான மாறுதல்கள் செய்துகொடுக்கப்படும்.

இந்தியர்களும், கைத்தொழில்களும்.

லண்டனிலுள்ள கலைஞான சங்கத்தின் கூட்டமொன்று இந்தியா மந்திரியான மிஸ்டர் மாண்டேகுவின் அக்கிராசனத்தின்கீழ்க் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் வாசிக்கும்படியாக ஸர். வாச்சா, "பருத்திவிளைவும், நெசவும்" என்ற தலைப்பெயரிட்ட ஒரு வியாசத்தை அனுப்பியிருந்தார். வியாசம் படிக்கப்பட்டதும், அக்கிராசனாதிபதி தமது முடிவுரையில் இந்தியாவின் நெசவுத்தொழிலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் வருமாறு:—

"இந்தியாவில் துணி நெசவுத்தொழிலுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டியது அவசியமென்று நான் இந்தியாவிலிருந்தபோது கண்டுகொண்டேன்; அவ்வாறு செய்யவுங் கூடும். இப்போது இந்தியாவானது தனது தொழில்களை நன்கு அபிவிருத்திசெய்துகொள்ளச் சமயம் வாய்த்திருக்கின்றது. ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதன் அங்கங்களுக்கும் தேவையான பொருள்களை அவ்வவ்விடத்திலேயே விளைவித்துக்கொள்ளும்படி நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த விஷயமானது யுத்தத்தின் பலனாக நமக்கு அறியக்கிடக்கின்றது."

இவ்வாறு பேசியபிறகு இந்தியாவில் பொது ஜனங்களின் வாழ்க்கை நிலைமையைப்பற்றிக் கூறியதாவது:—

"இந்தியாவில் ஜனஸமூஹ வாழ்க்கையானது மிகவும் கேவலமான ஸ்திதியிலிருக்கின்றது. தொழிலாளர்கள் வாங்கும் சம்பளமோ மிகவும் குறைவு. அகவிலைகளின் ஏற்றம் சிறிது உண்டானாலும், அது அவர்களால் தாங்கக்கூடவில்லை. இவ்வித நிலைமையானது மிகவும் ஆபத்துக்கிடமானதாகும். ஆகவே, புதிய தொழில்கள் ஏற்பட்டால்தான், தொழிலாளரின் வருமானம் உயரக்கூடும். அப்போதுதான் இந்தியரின் நிலைமையும் உயர ஏதுவாகும்."

மேற்குறித்தவாறு இந்தியாமந்திரி குறிப்பிட்டது உண்மையே. இந்தியாவில் இத்தகைய

நிலைமையானது பல வருஷங்களுக்கு முன்பாகவேயிருந்தும், இதை ஒழிக்க என்ன பிரயத்தினங்கள் செய்யப்பட்டனவென்பது புலப்படவில்லை.

பாலியக்கைதிகள்.

பாலியக்கைதிகளைச் சீர்திருத்தி அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும் விஷயமானது கவர்ன்மெண்டாரின் ஆலோசனையிலிருந்துவந்தது. அவ்விஷயமாய் அவர்கள் ஒரு உத்தரவை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் பஞ்சாபில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதுபோலச் சில குறிப்பிட்ட பாலியக்கைதிகளைப் பிறரிடம் வேலைசெய்கின்றதென்ற நிபந்தனையின்பேரில் விடுதலைசெய்யலாமென்று யோசனை சொல்லப்பட்டதென்றும், அம்முறையானது இந்த மாகாணத்திலும் அனுஷ்டிக்கப்படலாமென்று கவர்ன்மெண்டார் கருதுகிறார்களென்றும், ஆதலால் சில நிபந்தனைகளின்மேல் தஞ்சாவூர் சிறைச்சாலையினின்று ஐவர்களை விடுதலை செய்துள்ளார்களென்னும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளின்மேல் வாலிபக்கைதிகள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள்.

(1) கைதி விடுதலை செய்யப்பட்டவுடன் தான் எவரிடத்தில் வேலைசெய்ய ஏற்பாடோ அவர்களிடம்போய் தண்டனைகாலம் பூராவும் அவரிடத்திலே வேலைசெய்யவேண்டும்.

(2) கைதியானவன் ஒழுங்காயும் நாணயமாயும் வேலைசெய்யவேண்டும். தினம் எட்டுமணி நேரம் வேலைசெய்தால் போதுமானது. அவர்களிருவருக்குமுள்ள ஏற்பாட்டின்படி கைதிக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும்.

(3) தன்னுடைய தண்டனைகாலம் பூராவும் கைதியானவன் வேலைசெய்யாவிட்டாலும், அல்லது சரியானபடி வேலைசெய்யாமல் நிவிருத்திக்கப்பட்டாலும் தண்டனையில் பாக்கியிருக்கும் காலத்துக்குச் சிறைவாசம் செய்யவேண்டும்.

மேற்குறித்த விஷயமாய்க் கவர்ன்மெண்டார் முயற்சிசெய்தது பாராட்டத்தக்கதே. ஆனால், இவ்விஷயமானது கொஞ்சம் தாராள நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டிருந்தால், பொது ஜனங்களுக்குள் மிகுந்த திருப்தி ஏற்படுவதுடன், பாலியக்குற்றவாளிகள் நன்கு சீர்திருந்தப்பெற்று நற்கதியடையக்கூடும். இந்த நன்மைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வாலிபக்கைதிகளுக்கேயென்றிராமல், வாலிபக் குற்றவாளிகளாயுள்ள எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடியதாயிருக்கவேண்டும். மேலும், கைதிகளினுடைய நடவடிக்கை சீர்திருத்தம்பெறும் விஷயமானது அவர்கள் அமரும் யஜமானர்களின் நடவடிக்கைகளைப் பொருந்தியதாயிருக்கும். ஆகலால், இவ்விஷயங்களைக் கவர்ன்மெண்டார் நன்கு யோசித்துத் தக்கது செய்யவேண்டுகிறோம்.

குறுகிய நோக்கம்.

சமூஹ அபிவிருத்திக்கும் தேச முற்போக்குக்கும் கல்வியே அடிப்படையாகவுள்ளது. அதுவே நாம் நற்கதியடைவதற்கும், தேசநன்மைக்கான பல காரியங்களைச் செய்வதற்கும் காரணபூதமாயிருக்கின்றதென்பது வெளிப்படை. இவ்விஷயங்களையனுசரித்தே மைசூர்போன்ற சுதேச சம்ஸ்தானங்கள் தங்கள் எல்லைக்குள் ஆரம்பக்கல்வியை இலவசமாயும் கட்டாயமாயும் செய்துள்ளன. அப்படியிருக்க, நமது மாகாண கவர்ன்மெண்டார் இவ்விஷயமாய்க் குறுகிய நோக்கத்துடனிருக்கக் காரணம் விளங்கவில்லை. கும்பகோணம் முனிஸிபல் ஸபையின் ஆதரவின்கீழ்ச் சில ஆரம்பப் பாடசாலைகள் நடத்தப்பட்டுவருகின்றன. அங்குப் படிக்கும் குழந்தைகளுக்குச் சம்பளம் கிடையாது. அந்நகரைச்சேர்ந்த கோட்டையூரில் இன்னொரு பாடசாலையை ஏற்படுத்தி, அதில் பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளமில்லாமலேயே போதிப்பதென்று அச்சபையார் கருதி, மாகாண கவர்ன்மெண்டுக்கு எழுதினார்கள். பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் வசூலிக்காமலிருந்தால் அதை அங்கீகரிக்க இயலாதென்று

கவர்ன்மெண்டாரால் பதில் சொல்லப்பட்டது. மீண்டும் அவ்விஷயமாய்க் கடிதப்போக்குவரத்து செய்ததில், பாடசாலைக்காகப் பணவுதவியை நாடாதிருக்கும்பக்ஷத்தில் அது அங்கீகரிக்கப்படுமென்று கவர்ன்மெண்டார் உரைத்தார்கள். இதன்பிறகே பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பக்கல்விவிஷயமாய் மாகாண கவர்ன்மெண்டாருக்கு இத்தகைய குறுகிய நோக்கமேன்?

கங்காணிகளின் கொடுமை.

இந்தியக்கூலிகள் இலங்கை முதலான இடங்களுக்கு வேலைசெய்வதற்காகக் கங்காணிகளால் அழைத்துக்கொண்டு போகப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அங்குப்படும் சொல்லொணாக்கஷ்டங்களை நமது ஜனத்தலைவர்கள் நெடுங்காலமாகக் கூக்குரலிட்டும் பயனற்றதாயிருக்கின்றது. இக்கூலிகள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களுக்குக் கங்காணிகளே காரணமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தக் கங்காணிகள் ஊரூராய்த்திரிந்து ஏழைஜனங்களிடத்தில் பொய்யும் புரளியும் பேசி அவர்களைக் கொண்டுவந்துவிடுகின்றனர்; பிறகு அவர்களைப் பலகஷ்டங்களுக்குள்ளாகும்படி செய்கின்றனர். இலங்கையில் ஸமீபத்தில் நிகழ்ந்த ஒருசம்பவத்தை இதற்கு உதாரணமாய்க் கூறலாம். அந்தவிவரம் இலங்கை "ஜனமித்திர"னில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

"மூன்றுஆள் மூன்றுவருஷம் பாடுபட்டு வேலை செய்திருக்கிறோம். ஒருவரவும் கிடையாது. இங்கேயுள்ள்......ஹெட் கங்காணி செய்கிற ஒவ்வொரு அநியாயத்தையும் எழுதித் தெரிவிக்கமுடியாது. சகவகாரியங்களையும் சமுகம் நேரில்வந்து தெரிவிக்கிறோம். இப்போது 800 ரூபாய்கடன் சொல்லுகிறான். இந்தக் கங்காணி மாதம் ஒருமுறை கட்டிவைத்து அடிக்கிறான். மேலான இடத்தில் வந்து தெரிவிக்க வெளியேபோகாமல் காவல்."

மேற்குறித்த விஷயமானது கூலிகள் இருவரால் பிரக்டர் ஒருவருக்கு தங்கள் கஷ்டவிமோசனத்தின் பொருட்டு எழுதிய கடிதத்திலுள்ளது. இத்தகைய சம்பவங்கள் மிகுந்த கவலைக்கிடமானவையென்பதில் சந்தேகமில்லை. நமது ஜனத்தலைவர்கள் இவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இவ்வார்த்தைகள் கவனிக்கப்படுமா?

இந்தியர்களுக்கு இராணுவத்தில் உயர்ந்த உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் மகாசபை சென்ற 33-வருஷங்களாகக் கேட்டு வருகின்றது. இவ்வேண்டுகோள் எவ்வளவுதூரம் ஆதரிக்கப்பட்டதென்ற விஷயம் நம்மவரறிந்ததே. நிற்க, பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தைச் சேர்ந்த ஸர் ஓமூர் க்ரீக் என்பவர், இந்தியர்களுக்கு இராணுவத்தில் கமிஷன்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்னும் விஷயமாய் இங்கிலாந்தில் கூடிய ஒரு கூட்டத்தில் சொல்லியிருப்பது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது: இவர் சில வருஷங்களுக்குமுன் இந்தியாவில் சேனாதிபதியாயிருந்தார். ஆகவே, இவர் வார்த்தைகள் மதிக்கத்தக்கன.

"இந்தியர்களுள் அநேகர் மேதாவிகளாயும், பலபாஷைகள் பேசுபவர்களாயுமிருக்கின்றனர். இவர்கள் பிரெஞ்சு யுத்தகளத்தில் மிகுந்த தீரத்துடன் போர்புரிந்திருக்கின்றனர். இத்தகையோரை இனியேனும் கௌரவிக்காவிடின், அதிருப்தி எங்கும் பரவுமென்பதில் ஐயமில்லை."

இவ்வார்த்தைகள் இந்தியர்களின் திறமையை நன்கு விளக்குகின்றனவென்பதில் கொஞ்சமும் ஐயமில்லை. இவ்வார்த்தைகள் கவனிக்கப்படுமா?

ஓர் புதிய உத்தரவு.

ஸமீபத்தில் வங்காள மாகாணத்துக் கல்வி இலாகாத்தலைவர் ஓர் புதிய உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கின்றார். பிரத்தியேகப் பள்ளிக்கூடங்கள் கவர்ன்மெண்டு கிராண்டை விரும்புமானால், அவை தமது நிருவாகக்கமிட்டியின் தலைவராக ஒரு கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தரைப் பெற்றிருக்கவேண்டுமாம்.

ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் தாலூக்கா போர்டுகளுக்கும் உத்தியோகஸ்தரல்லாத தலைவர்களை நியமிக்கும் இக்காலத்தில் இத்தகைய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் விந்தையே. இவ்விதச் செயல்கள் பொதுஜனங்களுக்குப் பலவித கஷ்டங்களையும் இடையூறுகளையும் உண்டுபண்ணுமென்பதை இக்கல்வி இலாகாத் தலைவர் அறிவாராக.

சென்ற வருஷத்து ஏற்றுமதி இறக்குமதி.

சென்ற மார்ச்சுமாதத்துடன் முடிவான வருஷத்தில் இந்தியாவிலிருந்து இதர தேசங்களுக்கு ஏற்றுமதியான சாமான்களின் மதிப்பு ரூ. 223 கோடியாகும். இத்தொகையில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு 120 கோடிரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாமான்களும், இதரதேசங்களுக்கு மீதியான 103 கோடிரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாமான்களும் போயிருக்கின்றன. பிரஸ்தாப வருஷத்தில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இந்தியாவில் இறக்குமதியான சாமான்களின் மொத்த மதிப்பு 150 கோடிரூபாய். இதில் 82 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சாமான்கள் கிரேட்பிரிட்டனிலிருந்து வந்தவை. மிகுதி ஜப்பான், அமெரிக்கா முதலான தேசங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக கிரேட்பிரிட்டனிலிருந்தே அதிகமான சாமான்கள் நம் தேசத்துக்கு வருகின்றன.

Progress of Education in the Madras Presidency.

BY MR. N. R. KADARI RAO, M A; L.T,

சென்னை இராஜதானியில் கல்வியபிவிருத்தி.

சென்னை இராஜதானியில் 1911-12-ம் வருஷம் முதல் 1916-17-ம் வருஷம் வரையில் கல்வியானது எவ்வளவுதூரம் அபிவிருத்திசெய்யப்பட்டுள்ளதென்பதைப்பற்றியும்; அதன் குணாகுணங்களைப்பற்றியும் இவ்வியாசத்தில் கவனிப்போம்.

இப்போது நடந்துவரும் யுத்தத்தினால் கல்வியபிவிருத்திக்குச் சில பாதகங்களும், சாதகங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒரு தேசத்தில் கல்வியறிவில்லாதவர்கள் அதிகமிருப்பின், அதுவே அத்தேசத்திற்குப் பலவிதத் தீங்குகளை உண்டுபண்ணுமென்பது இந்த யுத்தத்தினால் நன்கு புலனாகின்றது. இக்காரணம்பற்றியே கவர்ன்மெண்டாரும் கல்வியபிவிருத்தி விஷயத்தில் மிகுந்த ஊக்கங்காட்டிவருகிறார்கள். எனினும், யுத்தவிஷயமாய்ப் பணநெருக்கடியை இங்குக் கவனிப்பது அவசியமாகும்.

இவ்விஷயங்களை நாம் கவனித்துக்கொண்டால், சென்ற ஐந்துவருஷகாலத்தின் கல்வியபிவிருத்தியை ஒருவாறு நிதானிக்கலாம்.

சென்னை இராஜதானியின் விஸ்தீர்ணம் 1,42,330 சதுரமைல். இதில் இருக்கும் பட்டணங்கள் 279; கிராமங்கள்-53,835; ஆகமொத்தம் 54, 114. இதன்ஜனத்தொகை, ஆண் 2,03,82,955; பெண் 2,10,22,449; ஆகமொத்தம் 4,14,05,404. இதில் பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிப்பவர்கள் ஆண் 13,35,123; பெண் 3,25,889; ஆகமொத்தம் 16, 61,012. ஆண்களின் கணக்கையும், பெண்களின் கணக்கையும் சேர்த்துப்பார்த்தால் நூற்றுக்கு நால்வரே பள்ளிக்கூடத்தில் வாசிப்பதாகத் தெரியவரும். ஐந்து வருஷகாலத்துக்குமுன்னால், அதாவது 1911-12ம் வருஷத்தில் நூற்றுக்கு மூன்றுபேர்களே பள்ளிக்கூடத்தில் வாசித்திருந்தார்கள். ஆனால். நாகரிகம் முதிர்ந்த இங்கிலாந்து அமெரிக்கா ஜப்பான் முதலான நாடுகளிலோ நூற்றுக்குப் பதினைந்துபேர்களுக்குக் குறைச்சலில்லாமல் பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கிறார்கள். ஆதலால், இவ்விஷயத்தில் நாம் அபிவிருத்தியடைய வேண்டிய அவசியமிருக்கின்றது.

இரண்டாவது:இவ்விராஜதானியில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் 36,045. இவற்றுள் உயர்தரக்கலாசாலைகள் (Colleges) 48; ஹைஸ்கூல்கள் 345; மூன்றுவது பாரத்துக்குமேல் ஆறுவது பாரத்துக்குட்பட்டவகுப்புக்களையுடைய பள்ளிக்கூடங்கள் 104; எலிமெண்டரி (அதாவது பிரைமரி)பள்ளிக்கூடங்கள் 30,573. வேறுசில 270. இவைகளுள், காலேஜ்களில் வாசிப்பவர்கள் 9,565. ஸெகண்டரி பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிப்பவர்கள் 1,49,892. பிரைமரிபள்ளிக்கூடங்களில் 13,64,821 பேர்வாசிப்பவர்கள். மற்றபள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பவர்கள் 12,761.

மேற்சொன்னவைகளில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமென்னவெனில்:—பிரைமரி பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பவர்களில் பத்தில் ஒருவர்தான் ஹைஸ்கூல்களில் வாசிக்கிறார். இந்த ஹைஸ்கூல்களில் வாசிப்பவர்களுள் பதினைந்தில் ஒருவர்கூட ஸர்வகலாசாலைகளுக்கு வருவதில்லை. இதனால்தான் நான்கு கோடிக்குமேற்பட்ட ஜனத்தொகையுள்ள இவ்விராஜதானியில் பதினாயிரம்பேர்கூட ஸர்வகலாசாலைகளில் படிக்கவில்லை. இது மிகவும் வியசனிக்கத்தக்க விஷயமே. ஏனெனில், இதே ஜனத்தொகையுள்ள இங்கிலாந்தில் முப்பத்தையாயிரம்பேர் காலேஜ்களில் வாசிக்கிறார்கள். வங்காளத்திலும் இதேஜனத்தொகையாயிருந்தாலும், பதினெண்ணாயிரம்பேர் காலேஜ்களில் வாசிக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க, நமது இராஜதானியில்மாத்திரம் 9,565 பேர்களே காலேஜ்களில் படிப்பது மிகவும் மனக்குறைவாயிருக்கின்றது.

தவிரவும், இவ்வளவு விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்த ராஜதானிக்கு 36,045 பள்ளிக்கூடங்கள் தாம் இருக்கின்றன. அதாவது: நான்கு சதுரமைலுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் வீதம் இருக்கின்றது. இப்பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் சிறுவர்களும், சிறுமிகளுமே. ஆதலால், இவர்கள் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போவதென்றால் ஒரு மைலுக்குமேல் நடக்கமுடியாது. ஆகவே, இந்த இராஜதானியில் கல்வி நன்கு பரவ வேண்டுமாயின், ஒவ்வொரு சதுரமைலுக்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடமாவது ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும். அதாவது:இப்போது இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களைப்போல் நான்குமடங்கு அதிகம் வேண்டும்.

இதுசம்பந்தமாய் நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் ஒன்று உண்டு: 1912-ம் வருஷத்தில் இவ்விராஜதானியில் 31,052 பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன. இந்த ஐந்து வருஷகாலத்தில் முன்னைவிட 4,993 பள்ளிக்கூடங்கள்தாம் அதிகப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது: ஏறக்குறைய வருஷம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பள்ளிக்கூடங்கள் வீதம் அதிகமேற்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமே அபிவிருத்தியாய்க்கொண்டிருந்தால், நாம் முன்கூறியபடி ஒருசதுரமைலுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் வீதம் ஏற்பட இன்னும் 106 வருஷங்கள் செல்லும்.

இதில் மற்றொருவிஷயமும் கவனிக்கத்தக்கது. 1917-ம் வருஷத்தில் இவ்விராஜதானியில் இருந்த உபாத்தியாயர்கள் 61,806. அதாவது சராசரி ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரிடத்திலும் 25 பையன்கள் படித்துவந்தார்கள். கீழ்தரப்படிப்பையாவது எல்லோருக்கும் அவசியமாய்க் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தால், நமக்கு 2,48,432 உபாத்தியாயர்கள் தேவையாயிருக்கும். இவ்விதம் செய்வதில் நமக்கு என்ன நன்மையெனின், இப்போது மெட்ரிகுலேஷன் அல்லது இன்டர்மீடியேட் பரீக்ஷைகளில் தேறாதவர்களாய் இன்னதுசெய்வதென்று தெரியாமல் அலைந்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு இது ஒரு நல்ல ஜீவனத்தைக் கொடுப்பதுமல்லாமல், நமது தேசத்துக்கும் பலவித நன்மைகளை விளைக்குமென்பது திண்ணம்.

இந்தியாவில் கைத்தொழில் முதலியன சொல்லிக்கொடுக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் மிக

வும் குறைச்சலென்ற விஷயம் பலருமறிந்ததே. கவர்ன்மெண்டாரும் பொதுஜனங்களும் சேர்ந்து தொழிற்சாலைகளை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், உண்மையான விஷயமென்னவெனில், நமது தொழிற்சாலைகள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. அவற்றில் படிக்கும் பிள்ளைகளும் குறைந்துகொண்டேவருகிறார்கள். இவ் விஷயம் கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் நன்கு புலப்படும்.

	1911—1912		1916—1917	
	எண்ணிக்கை.	பையன்கள்.	எண்ணிக்கை.	பையன்கள்.
ஸ்பெஷல் பள்ளிக்கூடங்கள்; ஐரோப்பியரல்லாதவர்களுக்கு	49	2,278	41	2,131
தொழிற்சாலைகள்; ஐரோப்பியரல்லாதவர்களுக்கு	42	1,965	39	1,867

இவ்விராஜதானியில் சராசரி ஒவ்வொரு பிள்ளையும் இரண்டுவருஷம் இரண்டுமாதந்தான் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிறானெனத் தெரிகின்றது. இது மிகவும் குறைவானகாலமே. ஒவ்வொரு பையனும் குறைந்தது நான்கு வருஷமாவது பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போக வேண்டும்.

பெண்கல்வி சம்பந்தமாய்ச் சில விஷயங்களை இங்குக் கவனிப்போம்: பெண்பிள்ளைகளில் பலரும் சிறுவயதிலேயே பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் செய்வதானது அவர்களின் கல்வியபிவிருத்திக்கு ஒரு பெருந்தடையாகும். இவ்வழக்கத்தை ஒழிக்கச் சில புதிய முறைகளை நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பெரியவகுப்பில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் பலவித ஸ்காலர்ஷிப்புகள் (உபகாரச்சம்பளம்) கொடுத்து உதவவேண்டும். தவிரவும், இவர்கள் வாசிக்கும் ஹைஸ்கூல்களில் ஸங்கீதம் முதலியன சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படவேண்டும். பெண்பிள்ளைகளின் ஹைஸ்கூல்களில் ஆண் உபாத்தியாயர்கள் நியமிக்கப்படுவதனால், அங்குப் பெண்கள் படிப்பதற்கு ஸங்கோசப்படுகிறார்கள். ஆதலால், பெண்களின் ஹைஸ்கூல்களில் பெண்போதகாசிரியர்களே நியமிக்கப்படுவார்களானால், இக்குறை நீங்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

இனி, கல்விசம்பந்தமாய்ச் செய்யப்பட்டுவரும் சில செலவுகளை இங்குக் கவனிப்போம். இவ்விராஜதானியில்கல்விக்காகச்செலவழிக்கப்பட்டிருக்கும் மொத்தச்செலவு 2,16,87,896. விவரம் வருமாறு:—

பள்ளிக்கூடங்களின் வகை.	செலவு ரூபாய்.
உயர்தரக்கலாசாலைகள் F.A., B.A. முதலியன	14,04,875
வைத்தியம், சட்டம் முதலியன	6,01,662
ஹைஸ்கூல்கள்	47,20,243
தொழில் சொல்லிக்கொடுக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள்	16,38,277
எலிமெண்டரி (பிரைமரி) பள்ளிக்கூடங்கள்	70,13,439
மொத்தம் ...	153,78,496
இன்ஸ்பெக்ஷன், ஸ்காலர்ஷிப், கட்டடங்கள் வகையரா ...	63,09,400
ஆகமொத்தம் ...	216,87,896

மேற்குறித்த கணக்கை ஆலோசித்துப் பார்க்கின், இவ்விராஜதானியில் ஜனத்தொகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் சராசரியில் எட்டு அணா நான்குபைஸாதான் கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படுகின்றதென்று தெரிகிறது. இச்சிறுதொகையிலும் கவர்ன்மெண்டார் கொடுப்பது இரண்டு அணா பதினொன்றரைபைஸாவே. நாகரிகம் மிகுந்துள்ள இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஜெர்மனி முதலான தேசங்களிலோ, ஜனத்தொகையில் சராசரியில் ஒவ்வொருவருக்கும் குறைந்தது பதினைந்துரூபாய் கல்விக்காகச் செலவுசெய்யப்படுகின்றது. அப்படியிருக்க, நமது தேசத்தில்மாத்திரம் இவ்வளவு குறைவாகச் செலவுசெய்யக் காரணமென்ன?

இதுசம்பந்தமாய் இன்னொருவிஷயத்தையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இவ்விராஜதானியில் மொத்தம் கல்விகற்பவர்களுள் ஐரோப்பியர் 8415. மற்றவர்கள் ஹிந்துக்களும், முகம்மதியர்களும், இந்தியக்கிறிஸ்தவர்களுமாம். கவர்ன்மெண்டார் ஐரோப்பியர்களுக்கு மாத்திரம் ஒவ்வொருமாணாக்கனுக்கும் 69 ரூபாய் 12 அணா வீதம் பணம் செலவு செய்கிறார்கள். மற்றவர்களிலோ ஒவ்வொரு மாணாக்கனுக்கும் 4 ரூபாய் 4 அணாவீதந்தான் செலவுசெய்யப்படுகின்றது. இவ்விஷயம் எவ்வளவுதூரம் நியாயமென்பதை வாசகர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

இவ்விராஜதானியில் உபாத்தியார்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றதென்ற விஷயமும் கவனிக்கத்தக்கது. பிரைமரி பள்ளிக்கூடங்களிலிருக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கு மாதம் 1-க்கு சராசரியில் ரூபாய்எட்டு கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், ஐரோப்பியர் படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் பிரைமரி உபாத்தியாயர்களுக்கு நாற்பத்தாறுரூபாய் சம்பளமாம். ஸெகண்டரி பள்ளிக்கூடங்களிலிருக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்குச் சராசரியில் 46 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், ஐரோப்பிய பள்ளிக்கூடங்களிலோ உபாத்தியாயர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளமானது ரூ.76. காலெஜ்

வகுப்புக்களில் சாதாரணமாய் ஒரு உபாத்தியாயருக்கு 146 ரூபாய்தான் சம்பளம் கிடைக்கிறது. இவ்விஷயமாய் யோசித்துப்பார்க்கின், உபாத்தியாயர்களின் சம்பளமானது இன்னும் பன்மடங்கு உயர்த்தப்படவேண்டுமென்பது நன்கு விளங்கும். இக்காலத்தில் சாதாரணக் கூலி நாளொன்றுக்கு 4 அணுகூலிக்கு வேலை செய்ய சம்மதப்படுவதில்லை. இப்படியிருக்க, உபாத்தியாயர்களுக்கு மாதம் 8 ரூபாய் சம்பளம் கொடுப்பது நியாயமாகுமோ?

இப்போது கொஞ்சகாலமாக உபாத்தியாயர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, "பிராவிடெண்ட் பண்டு" என்பதொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்காக ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் தந்தம் சம்பளத்தில் ஒரு அணு வீதம் கொடுத்தால், அந்தப் பள்ளிக்கூட மானேஜரும் கவர்ன்மெண்டாரும் சேர்ந்து ஒருஅணு கொடுப்பார்கள். இவ்விதம் சேரும் பணத்தைப் பள்ளிக்கூட மானேஜர் கால்வட்டிக்குப்போட்டு வைத்திருப்பார். உபாத்தியாயர் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுப்போகும்போது இவ்வாறு சேர்ந்த அவருடைய பணமானது திருப்பிக்கொடுத்துவிடப்படும். இப்படிச்செய்வதன் உத்தேசமென்னவெனின், விருத்தாப்பியதசையில் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயருக்கும் தேவையான பணம் கொஞ்சம் சேர்ந்திருக்கும். அதைக்கொண்டு அவர் ஜீவிக்கலாமென்பதேயாம்.

ஆனால், இவ்விஷயத்தைக் கவர்ன்மெண்டார் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. இதனால், பள்ளிக்கூடங்கள் பலவற்றிலும் பிராவிடெண்ட் பண்டு ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இனியேனும் கவர்ன்மெண்டார் இவ்விஷயத்தை நன்கு யோசித்துத் தக்கது செய்வார்களாயின், மிகுந்த நன்மை ஏற்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

இவ்விராஜதானியில் கண்தெரியாதவர்களும், காதுகேட்காதவர்களும், பேசமுடியாத ஊமைகளாயுள்ளவர்களும் அநேகர் இருக்கின்றனர். 1911-ம் வருஷத்துக்கணக்குப்படி 66,000 பேர்களுக்குக்குறையாமல் இத்தகையவர்கள் இருக்கின்றார்களெனத் தெரிகின்றது. இவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தவேண்டியது நமது கடமையாகும். இப்படியிருக்க இவர்களுக்காக 6 பள்ளிக்கூடங்கள்தாம் இவ்விராஜதானியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் 265 பேர்களே கல்விபயில்வதாகத்தெரிகின்றது. திக்கதியாயிருக்கும் இவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான சௌகரியங்களைச்செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பது நாம்சொல்லாமலே விளங்கும்.

உயர்தரப் பரீக்ஷைகளில் தேறும் மாணவர்கள் பற்பல நோய்களாற் பீடிக்கப்படுகிறார்களென்ற விஷயம் வெளிப்படை. ஆகவே, பள்ளிக்கூடங்களில் வைத்தியர்களை வைத்து ஒவ்வொரு பிள்ளையின் தேகத்தையும் பரீக்ஷித்துத் தக்க சிகித்ஸைகளைச் செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இவ்விதமே நடந்துவருகின்றது. ஆகவே, இந்தியாவிலும் இப்படிச் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

இந்த வியாசத்தில் கண்டுள்ள பற்பல விஷயங்களையும் நாம் ஆழ்ந்துகவனித்து, இனி கல்வியபிவிருத்திவிஷயமாய் உழைக்கவேண்டியது நமது கடமையாகும்.

என். ஆர். கேதாரிராவ், எம். ஏ; எல். டி.

குகப்பெருமான்.

இது ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணத்தில் உள்ள அயோத்தியா காண்டத்தில் அடங்கிய 'கங்கைப்படலம்', குகப்படலம் என்னும் பாகங்களிற் பொருந்திய குகன் என்னும் வேடர் தலைவனது இனிய சரித்திரம்; சிறுவர் சிறுமியர் ஆதி எல்லோரும் படித்து சந்தோஷமடையும்படி இனிய எளிய வசன நடையில் வேலூர் ஊர்ஹீஸ் காலெஜ் பிரதம தமிழ்ப் பண்டிதர் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால் எழுதப்பட்டது.

விலை அணு 3.

தபாற் செலவு வேறு.

வி. என். சாமிராவ் அண்டு கம்பெனி,

வேலூர், (தென்னிந்தியா.)

Teacher.

BY PANDIT P. K. SREENIVASACHARIAR.

ஆசிரியர்.

கல்வியே இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றின் பயனையும் அளித்தலால், உலகம் அக்கல்வியைப்பற்றியே இனிது நடைபெற்றுக் கடைத்தேறவேண்டியதாயிருக்கிறது. இராஜாங்கமாயினுஞ்சரி, குடும்பவாழ்க்கையாயினுஞ்சரி, வியாபாரமாயினும் சரி, மற்றும் எதுவானாலும் சரி, எண் எழுத்து என்னும் கண்களில்லாதவர்களால் மேம்பாடுறாது. ஆதலின், கல்விபயிற்றுகின்ற ஆசிரியர்களின் பெருமை உரைக்கவொண்ணுமோ? ஆசிரியர் நல்லிலக்கணம் அமையப்பெறாரேல், அவர்களின்கீழ்க் கல்விபயிலும் மாணவர்களும் கீழ்மையுறுவர்; அதனால் மேற்கூறிய நற்பயனுக்கு மாறுபாடே நிகழ்வுறும். ஆசிரியர்கள் கலைகள் பலபயின்ற தெளிவுடையவர்களாயில்லாவிட்டால், அவர்கள், தம்கீழ்க்கற்கும் மாணவர்களை எங்ஙனம் தெளிவுறச்செய்யக்கூடும்? இவர்கள், "குருடனுக்குக் குருடன் கோல் கொடுத்துவழி காட்டிவரும் கொள்கைதானே" என்ற முதுமொழிக்கு இலக்காவரன்றோ? ஆசிரியர்கள் புலமைத்திறமுடையவர்களாயிருக்கவேண்டியதோடு, கல்வியை இதவசனங்களால் அருண்முகங்காட்டிப் பற்பல உதாரணங்களோடு மாணவர்கள் தன்மையை உணர்ந்து, சொல்வன்மையுறப் போதிக்கும் ஆற்றலை முக்கியமாக உடையவர்களாயுமிருத்தல் வேண்டும்.

நம்நாட்டில், முற்காலத்தில், உபாத்தியாயராக இருத்தலை அவரவர்கள் உண்மையாகப் போற்றி, அத்தொழிலையே பெருமையாக மதித்து மேற்கொண்டிருந்தனர். ஜனங்களும் அவர்களைத் தெய்வமென மதித்து, தம் மக்களை அவர்களிடத்தில் மனப்பூர்வமாக ஒப்பித்து, உபாத்தியாயர்கள் கடைத்தேற்றுவார்களென்று, நம்பிக்கையோடும் எண்ணினர். ஆசிரியர்களை வழிபடும்படி தம் மக்களை ஏவினர். அங்ஙனமே மக்களால் ஆசிரியர்கள் போற்றப்பட்டனர். அரசர்களும், பிரபுக்களுங்கூட ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையைப் பாராட்டினர்.

அதற்கேற்றவாறு, ஆசிரியர்களும் சகல நல்ல லக்ஷணங்களோடும் பொருந்தியிருந்தார்களென்று சரித்திரங்களால் அறிகிறோம். இக்காலத்து ஜனங்களோ ஆசிரியர்களை நன்கு மதிப்பதில்லை. ஆசிரியர்களிற் சிலரும் பொருளே தாங்கள் பெறத்தக்க பேறென்று, அதனையே முக்கியமாகக் குறிக்கொண்டு, கல்வி புகட்டுதல் லோகோபகாரமான காரியமென்ற பரந்த நினைவை மறந்து, கூலிக்கே வேலைசெய்கிறார்கள். அதனாலேயே, நம் தேசம் கல்வியில் இப்போது பரிபூர்ணதசையை அடையாமல், குறைவுற்று நிற்கின்றது என்பர் அறிஞர். "தடியெடுத்தோர்களெல்லாம் வேட்டைக்காரர் ஆகமாட்டார்கள்." புலவரெல்லாம் புலவராகமாட்டார். குறுகிய நோக்கமில்லாத கம்பீரமான மனோபாவம் ஆசிரியர்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும். ஆதலால், அவர்கள் உயர்குடியிற் பிறந்த உத்தமர்களாயிருத்தல்வேண்டும். அவர்கள் தம்மிடம் கல்விபயிலும் பிள்ளைகளைத் தம் மக்களெனவே அன்புகூர்ந்து நோக்கி, பரம கிருபையோடு போதித்தால்தான், அக்கல்வி மாணவர்களுக்கு இனிது சித்திக்கும். மாணவர்களும் ஆசிரியரை இறைவனென்று மதித்துப் போற்றினால்தான் கல்வியை இனிதின் ஏற்று, நற்குண நல்லொழுக்கங்களால் சான்றோராவர். ஆசிரியர்கள் இங்ஙனம் கு[illegible]மேம்பாடும் அன்பு அருள் ஆதிய குணமேம்பாடும் உடையவர்களாயிருத்தலன்றியும், சிறந்த தெய்வபக்தியுடைய ஆஸ்திகர்களாயும் இருத்தல்வேண்டும். பெரும்பாலும் உலகத்தில் அவரவர்கள் வரம்பு கடாமல் நற்குண நல்லொழுக்கங்களோடு அமைந்திருப்பது தெய்வ பயத்தினாலும், தெய்வ பக்தியினாலும் என்பதை மறுக்கவொ

ன்ணுமோ? ஆசிரியர்களின் தெய்வபக்தியைக் கண்டு மாணாக்கர்களும் அத்தகையராவார்கள்.

மாணாக்கர்கள் ஆசிரியர்களிடம் விருப்பங்கொள்ளுவதற்கு அவர்களது கல்வியும், கல்வி பயிற்றும் திறமுமே காரணமாகமாட்டா; மற்றும், பல விசேஷச் சிறப்புக்களும் காரணமாகும்.

இக்காலத்தில் எந்தத் துறையிலும் இறங்குதற்கு யோக்கியதையில்லாத பலர் கீழ்தரக் கல்விச் சாலைகளில் உபாத்தியாயர்களாக அமர்ந்திருத்தலால், கல்வி மேன்மையுற்றுச் சிறந்தோங்கவில்லையென்போம். பல பள்ளிக்கூடங்களில், தம் தாய்மொழியையே பிழையற எழுதப் பேசத் தெரியாதவர்களும், ஆத்திசூடி முதலிய நூல்களைக்கூடப் படித்தறியாதவர்களும், இருக்கின்றார்களென்று துணிவாய்ச் சொல்வோம்.

பல பள்ளிக்கூடங்களில் ஒற்றைக்கண் குருடர்களும், விகாரமுகமுடையவர்களும், தத்திப் பேசுபவர்களும், முடவர்களும், கூனர்களும், சக்தியற்றவர்களும், பெருவியாதி பிடித்தவர்களும் கோபமே உருவெடுத்துவந்தாற்போன்றவர்களும், தயை தாக்ஷிணியமில்லாதவர்களும், தம்மைக் கேவலரென்று நினைத்துச் சிறுமைப்படுத்திச் சொல்லிக்கொள்பவர்களும், "உபாத்தியாயர் பிழைப்பும் ஒரு பிழைப்பா?" என்று அதனை வெறுத்துப் பேசுகின்றவர்களும், பிச்சையெடுத்தல் முதலிய ஈனகாரியங்களைக் கல்விச்சாலை நேரந்தவிர மற்றைப்பொழுதிற் செய்வோர்களும், உள்ளும் புறமும் அசுத்தமாயிருப்போர்களும், இன்னோரன்ன பல அவலக்ஷணமுடையவர்களும் இருக்கிறார்களென்பதை வெளியிடாதிருக்க முடியவில்லை. உபாத்தியாயர்கள் தக்க பொருள் வருவாய், பொதுஜன நன்கு மதிப்பு, ராஜாங்கத்தின் ஆதரவு முதலியவற்றால் உள்ளபடி சௌகரியமும், பெருமையும் பெற்றிருக்கிறார்களென்றும் சொல்வதற்கில்லை.

ஆசிரியர்கள் நல்லமுகப்பொலிவுடன், கம்பீரமான குரல் வாய்ந்து, தாம் படிப்பிக்கும் செய்யுள்களை இசையுடன் ஓதி, இன்புறுத்தவல்லவராயிருத்தல்வேண்டும். மாணாக்கர்கள் ஆவலாய் விரும்பி வழிபடும்படி ஆசிரியர்களது உடலும் உடையும் தூய்மையுற்றிருக்கவேண்டும். கற்பிக்குங்காலத்தில் கல்வி கற்பித்தலொழிய வேறு சிந்தனையின்றி, மாணாக்கர்கள் ஈடேறவேணுமென்ற பெருநோக்கங்கொண்டு, கல்வி புகட்டவேண்டும். நன்னீதிகள் பல புகட்டுகின்ற கேட்பதற்கினிய கதைகள் பல சொல்வதற்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். சாதுர்யமாகப் பேசுந்திறமும் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதனால் மாணாக்கர்கள் மனத்தைக் கவர்தல் எளிதின் இயலும். கல்வி பயில்கின்ற மாணவர்களை, கல், மரம், சுவர்போல் ஏதோவோர் அசேதன வஸ்துவாகக் கருதிவிடாமல், அவர்களும் தம்மைப்போலவே சேதனர்களென்றும், தம்மைப்போலவே மாத்திரமல்லர், தம் ஆசிரியர்கள்போலவே மற்றும் மேன்மக்களைப்போலவே பிற்காலத்தில் அவர்களாகக்கூடுமென்றும் கருதவேண்டும். பலர், தாம் அறிந்த கல்விகளைப் பிறர்க்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால் தம்மைப்போலவே அவர்களும் கற்றவர்களாய்விடுவார்களென்றும், அங்ஙனமாயின் தமக்குள்ள பெருமை அவர்களுக்கும் ஏற்படுமேயென்றும் சிறுநினைவுகொண்டு, மனமுற்று உண்மையாகக் கல்வி பயிற்றாமல், வஞ்சிப்பவர்களுங்கூட உளர். இங்ஙனம் கல்வியைப் பாவச்செய்யாமல் மறைப்பவர்களும், பொறாமைகொள்வோர்களும் ஆகிய இவர்கள் தேசத்துரோகிகளும் பாஷைத்துரோகிகளுமேயாவர். இவ்வுலகம் ஞானச்சுடரால் விளங்கவேண்டுமென்பது நல்லாசிரியர்களின் நினைவு. ஆசிரியர் நம்பால் கல்வி பயின்றவர் மேன்மையுற்றால் அது நமக்கன்றோ பெருமை? என்று கருதவேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் தம்மிடம் கல்வி பயிலும் மாணவர்களைப் பக்ஷபாதமின்றி நடத்தவேண்டும். நுண்ணறிவுடைய மாணவர்களை அதிகமாக அபிமானிப்பது இயற்கையேயாயினும், மற்றவர்களை வெறுத்து உபேக்ஷித்தல் சிறிதும்

அடாது. மாணவர்கள் தாம் அறியாதவற்றைக் குறித்தும், ஐயமுற்றவற்றைக் குறித்தும் வினவினால், அன்புகூர்ந்து இரக்கத்துடன் அவர்களது அறியாமையும், ஐயத்தையும் அகற்றுதற்குத் தெளிவுபெற விடையிறுக்கவேண்டும். சில ஆசிரியர்கள், மாணாக்கர்கள் தங்களை வினவினால் மஹா அதிகப்பிரசங்கிகளென்று மாறாக நினைத்து வைகின்றனர்; சிக்ஷிக்கின்றனர்; அன்றியும், தம்மை அவர்கள் பரீக்ஷிக்கின்றார்களென்று தப்பாக நினைத்துப் பெருஞ்சினங்கொள்கின்றனர். இத்தகையோர் ஆசிரியராகும் தகுதியுற்றவரல்லர். மற்றும், மாணவர்களில் சிலர் சட்டென்று கிரஹித்துக்கொள்ளும் நுண்ணறிவும் கூர்ந்தநினைவும் உடையவர்களாயில்லாமலிருக்கலாம். அவர்கள் ஒருமுறை இருமுறையல்ல, பன்முறை வினவக்கூடும். அக்காலத்தில் மிக்க பொறுமையுடன் பன்முறையும் விளக்கமுற விடையளிக்கவேண்டும். மேலும், பிள்ளைகள் அறியாமையாற் செய்யும் பிழைகளையும் பொறுக்கும் தகைமை ஆசிரியர்க்கு இருக்கவேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் வருவாயே முக்கியமாக எதிர்பாராமல், அஃது ஒருகால் வரவு குறையினும், மாணாக்கர்க்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்கும் கொடைக்குணம் இருத்தல்வேண்டும். உள்ளன்போடு மலர்ந்த முகமும் இனியசொல்லும் ஆசிரியர்க்கு முக்கிய லக்ஷணங்கள்.

"உலகத்தோ(டு) ஒட்ட வொழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."

என்பவாதலால், ஆசிரியர்கள் உலகநடையை அறிந்து, அதற்கேற்றபடி கல்வியறிவை மாணவர்க்குப் புகட்டவேண்டும். ஆசிரியர்கள் தாம் கற்பிக்கவேண்டிய நூற்பொருளை முன்னதாக ஆராய்ந்துகொள்ளவேண்டும். பாடஞ்சொல்லுங்கால் (விரைவு) அவசரமின்றி, மாணாக்கர்களின் அறிவு குணம், இவற்றைக்குறித்து நன்கறிந்துகொண்டு, அதற்கேற்பக் கல்வியைப் புகட்டவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் நோக்கியே, பவணந்திமுனிவர், தம் நன்னூலில் பொதுப்பாயிரத்தில், நல்லாசிரியர்களைக் குறித்தும், பாடஞ்சொல்லுதலைக் குறித்தும் பின்வருமாறு சூத்திரங்கள் உரைத்தார். அவை நன்கு கவனிக்கத்தக்கன.

(1)"குலன், அருள், தெய்வங்கொள்கை, மேன்மை,
கலைபயில்தெளிவு, கட்டுரைவன்மை,
நிலம் மலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும்,
உலகியலறிவோ(டு), உயர்குணம் இனையவும்
அமைபவன் நூலுரையாசிரியன்னே."

(2)"ஈதலியல்பே யியம்புங்காலைக்,—
காலமும் இடனும் வாலிதினோக்கிச்,
சிறந்துழியிருந்து, தன்தெய்வம் வாழ்த்தி,
உரைக்கப்படும் பொருள் உள்ளத்தமைத்து,
விரையான், வெகுளான், விரும்பி முகமலர்ந்து,
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்(து),அவனுளங்
[கொள்க,
கோட்டமில் மனத்தின் நூல்கொடுத்தலென்ப."

பண்டித பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

Foot and Mouth Disease.

கோமாரி.

கால்நடைகளுக்கு வரும் வியாதிகளுள் கோமாரி என்பது ஒன்று. இது தொற்றுவியாதியைச் சேர்ந்தது. இந்த வியாதியானது கால்நடைகளின் காலிலும், வாயிலும், மடியிலும் உண்டாவதனால், இதற்குக் கால்நோயென்றும், வாய்நோய் யென்றும் பெயருண்டு. இது மாடுகளுக்கும், செம்மறியாடு, வெள்ளாடு, பன்றி முதலானவைகளுக்கும் உண்டாவது வழக்கம். சில சமயங்களில் மனிதர்களுக்கும் இந்த வியாதி உண்டாகின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

இந்த நோயால் கால்நடைகள் அதிகமாக இறப்பதில்லை. என்றாலும், அவை பலவீனப் பட்டுப் போகக்கூடும்; இதனால் வேலைக்கு லாயக்கில்லாமற் போகின்றன. சமவெளிகளி லுள்ள மிருகங்களைக்காட்டிலும், மலைப்பிர தேசங்களிலுள்ளவைகளுக்கே இந்த வியாதி அதிகமாக உண்டாகின்றதாம்.

வியாதி பரவும் மார்க்கம்.

ஒரு இடத்தில் இந்த வியாதி உண்டானால், உடனே அது மற்ற இடங்களுக்கும் பரவ் வேறுவாகும். மாடுகளின் மூலமாகவும் மனிதர்களின் மூலமாகவும், தீனியின் மூலமாகவும் இந்த வியாதி பரவும். வியாதிப்பட்ட கால்நடைகள் தங்கியிருந்த இடங்களின் மூலமாகவும் இந்த வியாதி பரவக்கூடும். வியாதியுள்ள கால்நடைகள் குடிக்கும் தண்ணீர்த்தொட்டிகள் அவ்வப்போது கிருமிஹாமருந்துபோட்டுச் சுத்தம் செய்யப்படவேண்டும். இல்லாவிடில், இதுவும் வியாதி பரவுவதற்கு ஒரு மூலகாரணமாயிருக்கும். ஒருமுறை இவ்வியாதியால் தாக்குண்ட கால்நடைகள், மீண்டும் இதேவியாதியால் தாக்கப்படலாம். சாதாரணமாகக் கால்நடைகளுக்கு இந்த வியாதிபற்றி வெளிப்படையாகத் தெரிவதற்கு 24-மணிநேரம் முதல் 7-நாட்கள்வரை செல்லும்.

வியாதியின் அறிகுறிகள்.

கால்நடைகளுக்கு இந்த வியாதியுண்டானவுடன், அவற்றின் தேகம் ஒருவாறு நடுங்கும். பிறகு கொஞ்சநேரமானதும், தேகம் உஷ்ணமடைந்து சுரம் உண்டாகும். நாக்கை அல்லது கொம்புகளைத் தொட்டுப்பார்த்தாலும் சூடுண்டாயிருப்பது தெரியவரும். சுரம்கண்ட கொஞ்சகாலத்திற்கெல்லாம் வாயிலிருந்து தண்ணீர் வடியும். அவை நாக்கினால் உதடுகளை நக்கிக்கொண்டிருக்கும். அச்சமயம் வாயைத் திறந்துபார்த்தால், நாக்கிலும், பல் ஈறுகளிலும், கன்னத்தின் உட்புறத்திலும் சிறு கொப்புளங்கள் உண்டாயிருப்பதைக் காணலாம். சிலசமயங்களில் மூக்கிலும் இக்கொப்புளங்கள் உண்டாகக்கூடும். கொப்புளங்கள் பட்டாணி அளவுவரை பெரியவையாயிருக்கும். கொஞ்ச காலம் சென்றபின் இக்கொப்புளங்கள் பெரியனவாகி வெடித்து ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து விடும். இதனால், கால்நடைகளின் வாயினின்று நீர் ஸதா ஒழுகிக்கொண்டேயிருக்கும்.

இந்த வியாதி பசுக்களுக்கு உண்டானால், அவற்றின் மடியிலும், முலைக்காம்புகளிலும் இக்கொப்புளங்கள் உண்டாகின்றன. இதனால் பால் குறைந்துபோகும். இவற்றின் பாலைக் குடிக்கும் கன்றுகளுக்கும் இந்த [illegible] தொற்றிக்கொள்ளும்.

கால்நடைகளுக்கு வாயில் மாத்திரமல்லாமல் கால்களிலும் இந்நோய் உண்டாகும். கால்களின் குளம்புகளின்மேலும், குளம்புப் பிளவுகளிலும் சிறு கொப்புளங்களாகி வெடித்துப் புண்ணாகும். இதனால் அவை தம் கால்களை உதறும்; நொண்ட ஆரம்பிக்கும். இப்புண்களில் சில சமயங்களில் புழுக்களும் இருப்பதுண்டு.

இந்த வியாதிப்பட்ட கால்நடைகள் சரியாகத் தீனி தின்பதில்லை. வியாதி கொஞ்சம் சொஸ்தமானபிறகுதான் இரை யெடுக்க ஆரம்பிக்கும். பலஹீனமுள்ள மிருகங்களுக்கு இந்த வியாதி வருமாயின், அவை சரியாகத் தீனி தின்னாததனாலும், வலியினாலும் மிகவும் இளைத்துப்போகின்றன; சில ஸமயங்களில் இறந்தும் போவதுண்டு. சில மிருகங்களுக்கு இந்த வியாதியால் கொம்புகளும் விழுந்து போகின்றன.

இந்த வியாதி ஆடுகளுக்கு வருமாயின், அவற்றிற்கு முன்கூறிய குறிகள் காணப்படும். கால்களில்தான் இவைகளுக்குப் புண் அதிகமாயிருக்கும்.

சிகித்ஸைகள்.

வியாதிப்பட்ட கால்நடைகளை வெகுஜாக்கிரதையாய்ப் போஷித்துப் பாதுகாத்துவந்தால், அவை சீக்கிரம் குணப்படுமென்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வியாதி கண்டவுடன் கால்நடைகளை வேலைசெய்யவிடாமல் நிறுத்திவைக்க

வேண்டும். அவ்விதம் நிறுத்திவைக்காவிடின், உஷ்ணத்தினால் புண்கள் அதிகப்பட்டு அவை இறக்க ஏதுவாகும். அவைகளை வெயிலில் கட்டிவைக்கக்கூடாது. தொழுவங்கள் ஈரமில்லாமல் எப்போதும் சுத்தமாகவேயிருக்கவேண்டும்; சுத்தமான காற்று வீசும்படியாயிருக்க வேண்டும். ஜீர்ணமாகாத தீனியை அவற்றிற்கு ஒருபோதும் கொடுக்கக்கூடாது. புல்லும் தவிடும் கொடுக்கலாம். அரிசிக்கஞ்சியில் கொஞ்சம் தேன்பாகு அல்லது உப்பும் பனைவெல்லமும் போட்டுக் கரைத்துக் கொடுக்கலாம்.

பொடிசெய்த படிகாரத்தையாவது வெண்காரத்தையாவது ½ அவுன்ஸ் எடுத்துக்கொண்டு, அதைக் கால்படி ஜலத்தில் கரைத்து, அதனால் மாட்டின் வாயைக் கழுவவேண்டும். மாடுகளின் கால்களில் புண்ணுள்ள இடங்களை அழுக்கில்லாமல் நன்றாய்த் துடைத்து நூறுபங்கு ஜலத்தில் ஒருபங்கு பினேல்மருந்து கலந்த திரவத்தைக்கொண்டு கழுவவேண்டும். பிறகு நீலெண்ணெயும் மண்ணெண்ணெயும் கலந்து காலிலுள்ள புண்ணுக்குத் தடவலாம். அல்லது, கொஞ்சம் தேங்காய் எண்ணெயில் சிறிது கர்ப்பூரத்தைக் கலந்து தடவினாலும் நல்லது. புண்களை எப்போதும் ஈரமில்லாமலும் சுத்தமாயும் வைத்திருக்கவேண்டும். ஈக்கள் மொய்க்காமல் பாதுகாக்கவேண்டும். குளம்புகளில் புண்கள் அதிகமாயிருந்து புழுக்கட்டியிருந்தால், அவ்வித கேஸ்களில் கால்நடை வைத்தியர்களைக்கொண்டு ரணசிகித்ஸை செய்விக்க வேண்டும்.

கோமாரியானது வெகுசுலபமாய்ப் பரவக்கூடியதாகையால், இவ்வியாதிகண்ட கால்நடைகள் முழுதும் சொஸ்தமடைந்த பிறகே மற்ற மாடுகளுடன் கலக்கவிடவேண்டும். வியாதிக்குறிகள் ஒன்றுமில்லையென்று தெரிகிறவரையில் அவற்றைத் தனியே கட்டிவைக்கவேண்டும். மேற்கூறிய முறைகளை அநுஸரிப்போமானால், வியாதிப்பட்ட கால்நடைகள் மரிக்காவண்ணம் பாதுகாக்கலாம்.

Useful Hints.

BY PANDIT V. S. AIYAR,

உபயோகமுள்ள குறிப்புக்கள்.

எருக்கிலைவெண்ணெய்.

எருக்கின் இலையின்மேல் வெளுப்பாய் வெண்ணெய் படர்ந்திருப்பதை அனைவரும் பார்த்திருப்பார்கள். அந்த வெண்ணெயைச் சிரத்தையுடன் சேகரித்து, அதற்குச் சமமாய்ப் பசுமாட்டின் வெண்ணெயைச் சேகரித்துக்கலந்து பிசைந்து, மேகரோகத்தினால் உண்டாயிருக்கும் ரணங்களில்தடவ, அந்நோய் தீர்ந்து குணமுண்டாகும். மேகரோகத்தினால் அவதிப்படுபவர்களுக்கு இது தக்க ஔஷதமாகவே, இம்மருந்தை அவர்கள் சேகரித்து ஜாக்கிரதைப்படுத்திவைத்துக்கொண்டு உபயோகிக்கவேண்டும்.

* * *

வௌவாற் புழுக்கைகளின் உபயோகம்.

சூரிய வெளிச்சமில்லாமல் இருளடைந்த கோயில்மண்டபங்களிலும், வெளிச்சம் அதிகமாகப் பிரவேசிக்காத இருட்டறைகளிலும் வௌவால்கள் தவம்செய்யும் யோகிகள்போல் தலைகீழாய்த்தொங்கும். பட்சிகள்போல் இறக்கைகளால் பறக்கும். மிருகங்கள்போல் குட்டிகள்போடும். ஆகவே, இவை பறவையினத்துடனும் சேருவதற்கில்லை; மிருக இனத்துடன் சேருவதற்குமில்லை. சிவசொத்துக்களை ஒழுங்காய்க் கோயிலுக்குக்கொடுத்து உபயோகிக்காமல் சொந்த உபயோகப்படுத்திக்கொண்டவர் இந்த வௌவால் ஜன்மமெடுத்துக்கோவிலையே தமது இருப்பிடமாகக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள்

என்று வெளவால் ஜன்மத்தை இழித்துக் கூறுவர். என்றாலும், இந்த வெளவாலிலிருந்துண்டாகும் சில சாமான்கள் மனித சமூகத்திற்கும், தாவர ஸமூகத்திற்கும் பிரயோஜனம் தருகின்றன. இது கூட்டங் கூட்டமாக வசிக்கும் ஸ்தானங்களில் தினம் அவை தம் மலங்களைப் புழுக்கைகளாக இடுகின்றன. இவ்வெளவால்கள் பல அருமையான பழங்களைத் தின்று கழிக்கும் மலத்தில் மிக்க காரமும் ஸாரமும் உள்ளது. ஆகவே, இம்மலத்தினைச் சேகரித்து வெற்றிலைத் தோட்டக்காரர்களும், புஷ்பத் தோட்டக்காரரும் தம் பயிர்களுக்கு உரமாக இட்டு விசேஷ பலனைப் பெறுகிறார்கள். கோயிலில் உள்ளவர்கள் இவ்வெளவால் புழுக்கைகளைச் சேகரித்துக் கலம் 1-க்கு 3 ரூபாய் வீதம் விற்று ஊதியம் பெறுகிறார்கள். இது ஒரு கைத்தொழிலாகும்.

*
* *

பஞ்சக்காலத்தில் புளியங்கொட்டை.

புளியங்கொட்டை மிகச் சத்துள்ள பதார்த்தம். புளியம்பழத்தினையும் புளியங்கொட்டையையும் வேறுவேறு எடுத்துப்பழத்தினை வீட்டில் ஆகாரத்திற்கு உபயோகித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கறுப்பான உரப்பான தோலுள்ள புளியங்கொட்டையைச் சிலர் ஒரு மூலையில் கொட்டி வீணாக்குகிறார்கள். சிலர் எருமைமாட்டுத் தொட்டிகளில் போடுகிறார்கள். அங்கு அவை ஜலத்தில் ஊறினதும், எருமைமாடுகள் அவற்றை மிகவும் விரும்பியுண்ணுவதனால், அம்மாடுகள் விசேஷமான பாலைக் கொடுக்கின்றன. இதனால் மாடுகள் மிகவும் புஷ்டியடைகின்றன. நம்நாட்டில் பஞ்சம் நேரிட்டு ஆகாரத்திற்கு ஒன்றுமில்லாமல் அவதிப்படவேண்டிய காலங்களில் ஏழைச்சனங்கள் இப்புளியங்கொட்டைகளை ஊறப்போட்டுத் தோல்போக்கி, வாணலியில் வறுத்தெடுத்து உண்டு காலந்தள்ளினார்கள். இப்புளியங்கொட்டைகள் அக்னியில் இட, மிகுந்த உஷ்ணம் கொடுக்குமாதலினால், நெருப்பில் வேலைசெய்து ஜீவிக்கும் குயவன், கருமான் முதலியவர்கள் இதனை விலைக்கு வாங்கி அக்னியிலிட்டு உபயோகிப்பார்கள். இந்து சமூகக்குழந்தைகள் இவ்விதைகளை விளையாட்டுப்பொருளாக வைத்துக்கொண்டு விளையாடுவது அனுபவத்திலறிந்த விஷயம்.

*
* *

அடைப்பான் நோய்க்கு மருந்து.

அடைப்பான் என்னும் நோய் மாடுகளைப் பீடிக்கும் ஒருவித வியாதி. அவ்வியாதி முன்னடைப்பான் பின்னடைப்பான் எனப் பல வகைப்பட்டவை. இவ்வியாதிப்பட்ட மாடுகளுக்கு எருக்கிலைப் பழுப்பைக் கொண்டுவந்து அதில் ஓரளவு உப்பை எடுத்துவைத்துச்சுருட்டிமாட்டின் வாயினை நீக்கி உள்ளே செலுத்த, அதையுண்ட மாடு நோயினின்று நீங்கிச் சொஸ்தமடையும். இம்மருந்து அநுபவபூர்வமாய்ச் செய்துபார்த்து மாடு குணமடைந்த கைகண்ட மருந்து.

*
* *

அடிகாயங்களுக்கு மருந்து.

‘நல்ல மரத்தில் புல்லுருவி பாய்ந்ததுபோல’ என்பது உலகத்தில் வழங்கும் ஒரு பழமொழி. இப்படிக் கொழுத்திருக்கும் மரங்களில்தான் புல்லுருவி உண்டாவது வழக்கம், அது போலவே நல்ல மனிதர்களிடத்தில் அபூர்வமான துர்க்குணம் ஒன்று இருப்பது வழக்கம். புல்லுருவிகள் மூன்றுவகைப்பட்டன. அவை செந்தோட்டி, கருந்தோட்டி, செப்புத்தோட்டி என்பனவாம். செப்புத்தோட்டி என்பது துறிஞ்சி மரங்களிலேயே மாவிலைபோல் கணக்குவழக்கில்லாமல் ஏராளமாய் உண்டாயிருக்கும். இது மாமரங்களிலேயும் உண்டாவதுண்டு. துறிஞ்சியிலிருக்கும் செப்புத்தோட்டியைக் கொண்டுவந்து, ஓரளவு எடுத்துக்கொண்டு அதனை உரலிலிட்டு நன்றாக இடித்து, அதில் ஓரளவு க்ராசுக்கட்டியைப் பொடித்துப் போட்டுக் கலந்து, அடிகாயங்களுக்கும், சுளுக்குக்கும், நரம்புப்புடைப்புக்கும் போட உடனே

நோய் தீரும். இது அனுபவத்திற்கண்ட மருந்து. இதனை மனித சமூகத்தினர் நன்கு கவனித்து மனத்திற் பதித்துக்கொள்ளுதல் தக்கதாகும்.

* * *

வெட்டுக்காயங்களுக்கு மருந்து.

எருக்கன்செடியை அலட்சியம் செய்வோர் அநேகர். அதன் உபயோகம் தெரியாமல்தான் அவர்கள் அச்செடியை அலட்சியம் செய்கிறார்கள். எருக்கன்செடிகளின் இலைகளில் வெள்ளை வெளேரென்று பாசியொன்று படர்ந்திருக்கும். அதைச் சேகரித்து வைத்தியர்களிற் சிறந்தவர் பத்திரப்படுத்தி மருந்தாக உபயோகிப்பார்கள். வெட்டுக்காயங்கள் நேரிட்ட சமயத்தில், இம்மருந்தைக் காயங்களில் வைத்து உடனேகட்ட, வெளிப்படும் இரத்தத்தைத் தடைபண்ணும். அவ்வொரு கட்டிலேயே இரணம் சொஸ்தமாகும். இக்கட்டுக்கட்ட, காயத்தில் ஜலம்கொள்ளாது; இரத்தம் கசியாது. ஆகவே, மனிதர்கள் இம்மருந்தைச் சிமிழில் அவ்வப்பொழுது சேகரித்துவைத்துச் சமயம் வந்தபோது உபயோகித்துப் பயனடையவேண்டும். இதனால் உலகத்துள்ள ஒவ்வொரு பொருளும் பிரயோசனமுள்ளதாகவே யிருக்கிறதென்பது இங்கு அறியத்தக்கது.

பண்டித-வி. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

The Lost Will.

By Mr. M. S. Krishnasamy Iyer.

காணாமற்போன மரணசாஸனம்.

7-ம் அத்தியாயம்.

நீலகண்டன் இரவு எட்டேமுக்கால் மணிக்குத் தன்னிருப்பிடம் போய்ச்சேர்ந்தான். அப்போது அவன் மனமானது பலவகையான சிந்தனைகளுக்கு வசப்பட்டிருந்தது. இரண்டுநாள் கழித்து வாராந்தப் பரீக்ஷை நடப்பதாக இருந்தும், அவன் மனம் படிப்பில் செல்லவில்லை. தான் அன்று மாலை பேசிய விஷயங்களையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான். அன்று தன் வாழ்நாளின் போக்கைத்திருப்பக்கூடிய ஸம்பவங்கள் நேர்ந்ததாக அவன் மனதில் பட்டது. அவற்றுள் முக்கியமானது தனது கல்யாண விஷயமான பேச்சு. உண்மையில் அதுவரையில் அவன் கல்யாண விஷயமாக ஒன்றும் நினைத்தவனேயல்லன். தற்கால ஆசாரச் சீர்திருத்தக்காரர்களைப்போல் பால்ய விவாகத்தில் பற்பல தீங்குகளைக் கற்பனை செய்ய அவனுக்குத் தெரியாவிட்டாலும், சோற்றுக்குத் திண்டாடும் ஸமயத்தில் இன்னொரு பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு, அவளையும் கஷ்டத்துக்குள்ளாக்குவது தவறென்று சிற்சில ஸமயங்களில் எண்ணினதுண்டு.

ஆனால், இன்று இரவோ அவன் மனம் மாற்றமடைந்தது. அதற்குக் காரணம் அவன் பார்வதியைப் பார்த்ததே. பார்வதி ஊர்வசி ரம்பை போல் அதிரூபவதி என்று சொல்வதற்கில்லாவிட்டாலும், அதிக கறுப்பி என்றாவது, விகாரி என்றாவது சொல்லும்படி இராமல் மாநிறத்தைவிடச் சற்றுச் சிவந்த மேனியளாய், அங்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாய் அமைந்தவளாய் இருந்தாள். பின்னலிட்ட அவளது அடர்ந்த கூந்தலும், அதில் செருகியுள்ள பூவும், அவளது அழகை அதிகப்படுத்தின. அவள் நிறத்துக்கேற்றபடி புடவை உடுத்தியிருந்தாள்; நகைகளும் வேண்டியவளவு போட்டிருந்தாள். இவைகளெல்லாம் தனித்தனியே அவன் கவனத்தைக் கவரவில்லை. அவளை அன்று பார்த்தபோதெல்லாம் அவள் முகத்தையே விசேஷமாகக் கவனித்தான். அவளது புன்சிரிப்பும் அன்புநிறைந்த பார்வையும்

அவன் மனத்தைக் கொள்ளைகொண்டன. அவளுடைய நிர்மலமான மனம் அவள் முகத்தில் ஒருவிதத் தேஜஸை உண்டாக்கிற்று. அவளுடைய உருவம் ஸதா அவன் மனக்கண் முன் கூத்தாடி நின்றது. அவளே தனக்கேற்ற மனைவியென்று நீலகண்டன் நிச்சயித்துக் கொண்டான். அவளைத்தவிர வேறு எந்தப் பெண் வந்தாலும் தான் மணம்புரிவதில்லையெனத் தீர்மானித்தான். அவளுக்கு வேறு இடத்தில் கல்யாணமாகிவிட்டால், தன் சபதமெங்கே? அல்லது, தன் தாய் வேறு பெண்ணை நிச்சயித்துவிட்டால், தன் மனவுறுதி தாய் சொல்முன் நிற்குமோ? என்று ஆலோசிக்கலானான். "இன்றுகாலைதானே உபாத்தியாயர் "தாய்சொல் துறந்தால் வாசகமில்லை" என்று பிரஸங்கம் செய்தார். அவர் சொன்னாலென்ன? வேறு யார் சொன்னாலென்ன? தாய் வார்த்தை பெரியதா? என் ஆசை பெரியதா? என்னை இதுகாறும் அன்புடன் வளர்த்து, என் ஸௌக்யமே தன் ஸௌக்யமாகக் கருதும் என் தாயாரின் வார்த்தையை எப்படி உல்லங்கனம் செய்வேன்? மாத்ருவாக்ய பரிபாலனத்தில் வேறு பெண் கிடைப்பதாயிருந்தால், என்மனம் எப்படி அந்த வேறு பெண்ணின் வசம் செல்லும்?. இது தர்மஸங்கடமாகவல்லவோ இருக்கிறது?" இப்படி சிறிதுநேரம் யோசித்தபிறகு, "அவள் என்னைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள இஷ்டந்தானா? இந்தக் காலத்தில் பெண்ணின் மனத்தை அறிய எவரும் முயற்சிப்பதில்லை. நான் மாத்ரம் உலக வியல்புக்கு மாறாக நடக்கிறேன். அவள் என்னை மணக்க இஷ்டப்பட்டால்தான், நான் கல்யாணம் செய்துகொள்ளக்கூடும். இல்லாவிட்டால் நான் அவளை மணம்புரிவதில் பயனென்ன? அவள் என்னிடம் பிரியங்கொள்ளாமலிருக்கும்போது அவளுடன் எப்படி அன்னியோன்னியமாய் வாழமுடியும்? ஆகையால், அவளும் உண்மையில் ஸம்மதப்படவேண்டும். பெற்றோர் கட்டாயத்துக்காக மனதிலொன்று வைத்துக்கொண்டு, வெளியிலொன்றாகச் சொல்லக்கூடாது. எந்த வழியில் கேட்டால் உண்மையான அபிப்பிராயம் வெளிவருமோ அந்த வழியை அனுஸரிக்கவேண்டும். அதற்கென்ன செய்யலாம்? துரைஸாமியையே கேட்கலாகுமா? ஆனால், அவன் கல்யாணத்தைப்பற்றி வாஸ்தவமாய்ப் பேசினானோ, அல்லது கேலிக்குப் பேசினானோ அது வியக்தமாய்த் தெரியவில்லை. தை பிறக்க இரண்டு மூன்று மாஸங்களிருக்கும்போதே இதைப்பற்றி அவனும் அவன் பெற்றோர்களும் பிரஸ்தாபிப்பானேன். அவன் வேடிக்கை செய்ததாகவே இருக்கட்டும். அவன் தாயார் ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவத்தை அனுசரித்துப்பேசியிருக்கட்டும். கோவிந்த மாமாகூடக் கல்யாணத்தைப்பற்றிப் பேசினாரே. ஆகையால், மொத்தத்தில் பார்த்தால், கல்யாணப்பேச்சு கேலிப்பேச்சன்று என்று தோன்றுகின்றது. ஆகவே, முக்கால்வாசி நிச்சயமாய்விட்டதென்பதில் ஐயமில்லை. என் தாயார் ஸம்மதிக்கவேண்டும். பார்வதியும் ஸம்மதிக்கவேண்டும்" என்றிப்படியெல்லாம் யோசிக்கலானான்.

பின்னும், "எல்லாம் யோசித்துவிட்டோம். அவளைப்பார்த்தால் சீக்ரம் ருதுவாகிவிடுவாள் என்று தோன்றுகிறது. அதிக காலம் அவளைப் பிறந்தகத்தில் விட்டுவைப்பது கூடாது. சீக்கிரம் சாந்தி முகூர்த்தம் செய்துவிட்டால், அவளை ஸம்ரக்ஷிப்பது எப்படி? எங்கள் இரண்டுபேருக்கே வரும்படி போதாமலிருக்க, மூன்றும்பேருக்கும் எப்படி போதும்? ஆகவே, இதை உத்தேசிக்கும்போது கல்யாணம் வேண்டாம்; பார்வதியைமட்டும் பார்க்கும்போது கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று தோன்றுகிறதே. இதற்கு என்ன செய்கிறது? நம் தகப்பனார்தான் ஆஸ்தி அதிகமாக வைத்துவிட்டுப் போனாரா? அதுவுமில்லை. முதலில் எழுதின உயில் அப்படியே இருந்தால், இந்தக் கஷ்டம் இல்லையல்லவா? ஆனால், கோவிந்தய்யர் ஒரேயொரு உயில்தான் எழுதப்பட்டதென்கிறாரே. ஒரேயொரு உயில் என்றால், அதில்

எனக்குத்தானே ஆஸ்தி அதிகமாக வைத்திருந்தது. அப்பா சொன்னது நன்றாய் ஞாபகமிருக்கிறதே: இதில் ஒன்றும் நமக்குப் புரியவில்லை. வக்கிலை விசாரிப்போம். அதோடு, ரெஜிஸ்டராபீஸிலும் விசாரிப்போம். இரண்டு ரெஜிஸ்டரான உயிலும் இருந்து, பின் உயில்தான் செல்லுமென்றால், நமக்கு உள்ளதைக் கொண்டுதான் திருப்தி ஏற்படவேண்டும். நமக்கு ஏதாவது கிடைப்பதாயிருந்தால், முதல் உயில் முன்பே தெரிந்திருக்கிறதா. அல்லது அதுவே செல்லுமென்று ஏற்பட்டிருக்காதா. எல்லாவற்றிற்கும் மாமாவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி ஸந்தேகத்தை விளக்கச்சொல்வோம். வக்கீல் யார் என்று விசாரித்து அவரையும் கண்டு பேசுவோம். அப்பா முதலிற் சொன்னபடி "அதிக ஸொத்து நமக்குக் கிடைப்பதாயிருந்தால், நாம் அதிருஷ்டசாலிதான். பார்வதியும் நமக்கு நிச்சயமாய்க் கிடைப்பாள்" என்று பலவாறு யோசனை செய்துகொண்டே தூங்கிவிட்டான். அவனுடைய சுவப்பனத்தில் அவன் பார்வதியுடன் விளையாடுவதுபோலவும், பேசுவதுபோலவும், தன் தாயார் கல்யாணத்துக்கு ஸம்மதித்துவிட்டதுபோலவும் கண்டான். மறுநாள் முழுவதுங்கூடப் பார்வதியின் ஞாபகந்தான் அதிகமாயிருந்தது. இனி பார்வதியைக் கவனிப்போம். அவள் ஆறு வர்ஷத்துக்குமுன் நீலகண்டனைப் பார்த்திருந்தாலும், அப்போது அவன் சிறு பையனாக இருந்ததால், இன்றிரவு அவனைக்காண்பதற்கு முன் முற்றிலும் மறந்திருந்தாள். அவனைப்பற்றி ஏதாவது பேச்சுவந்தாலும், அவனைப்பற்றிய உருவம் ஒன்றும் அவள் மனத்தில் தெளிவாய் ஏற்படவில்லை. ஆதலால், அவனைப்பற்றி ஒன்றும் விசேஷமாய் நினைத்ததில்லை. அவன் இரண்டொருதடவை சிந்தாமணியிலுள்ள தன் வீட்டுக்கு முன்பு வந்தபோது, பார்வதி பக்கத்துவீடுகளுக்குப் போயிருந்ததால், அவனை அவள் பார்க்கவில்லை; ஆறு வர்ஷத்துக்குப்பின் அன்றிரவுதான் அவனை முதல்தடவை பார்த்தது. நீலகண்டன் உண்மையில் அழகுவாய்ந்தவன். பார்வதியைப்போலவே நிறமுள்ளவன். அழகிய அடர்ந்த கூந்தலும், விசாலமான நெற்றியும், அகன்ற மார்பும் கம்பீரமான நடையுமுடையவன். அவனைப்பார்த்ததும், அவனைப்போல் அழகுள்ளவர் நாயகனாகக் கிடைத்தாலும் போதுமென்று எண்ணினாள். அவனுக்குக் கல்யாணமாகவில்லை; தன்னை அவனுக்குக் கல்யாணம் செய்துகொடுக்கலாமென்று தெரியவந்ததும், அவள் அவனையே மனத்தில் வரித்துவிட்டாள். உடனே ஸௌந்தர்யங்களெல்லாம் அதிகமாக மனத்திற் பட்டன. அவன் செய்யும் எந்தச் செய்கையும், அழகுடன் விளங்கிற்று. அவனது சிரித்த முகத்தைக்கண்டு ஆனந்தமடைந்தாள். அவன் இரண்டொருதடவை தன்னைப் புன்சிரிப்போடு பார்த்தபோது, தானும் புன்சிரிப்புக்கொண்டு பார்த்து, நாணத்தால் தலை குனிந்துகொண்டாள். அவன் வீட்டைவிட்டுப் போகுமளவும் அவனையே கவனித்த வண்ணமாயிருந்தாள். தன் தமையன் கல்யாணப் பேச்சை எடுத்ததற்காக அவனை மனமார வாழ்த்தினாள். தனது தந்தையும் கல்யாணத்தைப்பற்றிப் பேசினாரோ என்று மனமகிழ்ந்தாள். எப்படியாவது தனக்கும் நீலகண்டனுக்கும் கல்யாணம் ஆகிவிடவேண்டுமென்று பல தெய்வங்களையும் வேண்டிக்கொண்டாள்.

நீலகண்டன் போனதும் ருக்குமணியம்மாள் தனது கணவரிடம், கல்யாண விஷயத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தாள்.

கோ.—கல்யாணம் செய்துவிடலாம். ராமய்யர் நல்லவர்தான். அவர் தங்கை ஸௌந்தரம்மாளும் ஸாதுதான். பையனும் யோக்கியன். நன்றாய்ப் படிக்கிறான். ஆஸ்திதான் குறைவு.

ருக்.—என்ன ஆஸ்தி இருக்கும்?

கோ.—இரண்டு ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது. இதைத்தவிர, ஒரு சிறு வீடு இருக்கிறது. ஐந்நூறுரூபாய்க் கடன் இருந்தது; அடைத்துவிட்டார்களோ என்னவோ?

ருக்.—படிப்பைப் பார்த்துத்தான் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, ஆஸ்தியைப் பார்த்துக் கொடுப்பதற்கில்லை.

கோ.—படிப்புத்தானென்ன? பி. ஏ. பாஸ் செய்திருக்கிருனு? மெட்ரிகுலேஷன் வாசிக்கிருன்; பணம் கட்டியிருக்கிருன்; தேறவேண்டும்.

ருக்.—போகிறது. தேறிவிட்டால் ஒரு இருபது ரூபாய் வேலை கிடைக்குமல்லவா? ஏதாவது மேல்வரும்படி வந்தால், ஏதோ மானமாய்க் காலந்தள்ளலாம். அதிருஷ்டமிருந்தால் சம்பளம் உயராதா?

கோ.—அப்படிப்பட்ட இடத்திலா கொடுப்பது? ஆஸ்தியாவது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாயிருந்தாலும் போகிறதென்னலாம்; எதைக்கண்டு கொடுக்கிறது?

ருக்.—உங்களுக்கு என்ன, பி. ஏ. பாஸ் பண்ணி பத்துகாணி நிலமுள்ள மாப்பிள்ளையாக வரப்போகிருனென்று எண்ணமோ? வரதக்ஷிணையே ஊர்ப்பட்டது கொடுக்கவேண்டுமே. அதற்கேற்றாற்போல் சீர்வகையறு செய்யவேண்டுமே. அதற்கு நாம் எங்கே போகிறது?

கோ.—பி. ஏ. வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் ஸொத்து இருந்தாற் போதும்.

ருக்.—எல்லாவற்றிற்கும் ஜாதகத்துக்கு எழுதுங்களேன். அவாள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ பார்ப்போம்.

கோ.—இப்பவே முதல்கொண்டு என்ன? தை பிறக்க இரண்டரை மாஸமிருக்கிறது.

ருக்.—எனக்கென்ன? பெண்ணை வைத்துக் கொண்டிருங்களேன். பெரியபெண். போன தையிலேயே கல்யாணம் செய்துவிட வேண்டுமென்று தலைகீழாக நின்றேன்; நடக்கவில்லை. அவளுக்கோ பதினென்று ரொம்பிவிடப்போகிறது. அவள் திரண்டுவிட்டால் ஊர் சிரிக்காதா? தை மாஸத்திலேயே கல்யாணம் நடத்திவிட வேண்டும்; ஸங்கராந்தியான உடனேயே கல்யாணம் நடத்திவிட்டாலும் ஸம்மதந்தான். எழெட்டு வயதுப் பெண்ணுனல் மெள்ள யோசிக்கலாம். நாளைக்கே எழுதிவிடுங்கள் கடுதாசியை. அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் பார்ப்போம்.

கோ.—நங்கபுரம் ராமசந்திரய்யர் பிள்ளை எப். ஏ. வாசிக்கிருன். அதிக வரதக்ஷிணை கேட்கமாட்டார். கூடவும், ஸொத்து ஸ்வாமாராக இருக்காம்; மனுஷ்யாள் நல்லவா.

ருக்.—அவன் ரொம்ப கறுப்புன்னு.

கோ.—பையன் கறுப்பாயிருந்தாலென்ன? ஆண்பிள்ளைகள் எப்படியிருந்தாலும் பாதகமில்லை.

ருக்.—அவா பொம்பண்டாட்டிகள் பெரிய வாயாடிகளல்லவா. மூத்தநாட்டுப் பெண்ணைப் படுத்திவைக்கிறது ஸ்வாமிக்கல்லவா தெரியும். அந்த இடம் வேண்டாம். அதோடு, அவர்கள் சோழதேசம்.

கோ.—இந்தக்காலத்தில் சோழதேசமாவது பாண்டிய தேசமாவது: எல்லாந்தான் கலந்து போயிற்றே.

ருக்.—அவர்கள் வாயைக்கிழித்துக்கொண்டு பேசும்போது எனக்கே பயமாயிருக்கிறதே.

கோ.—ராமராஜபுரம் நாராயணய்யர் பிள்ளை ஜாதகம் கேட்டிருக்கிறேன். மெட்ரிகுலேஷன்தான் வாசிக்கிருன்; இந்த வர்ஷந்தான் பணங்கட்டியிருக்கிருன்; ஸொத்து உண்டு; வரதக்ஷிணைகூட அதிகம் வேண்டாமென்கிருர்கள்.

ருக்.—ஸொத்திருந்தால்மாத்திரம் போதுமா? குலங்கோத்திரம் பார்க்கவேண்டாமா? அந்த இடம் அவ்வளவு நல்லதல்ல.

கோ.—ஏன்?

ருக்.—அவர் தங்கை ஆத்திலிருக்கிருளோல்லியோ நாலு வர்ஷமாக. அவள் கொஞ்சம் பொல்லாதவளாம். ஊரெல்லாம் சிரிக்

றது. அந்த இடத்தில் பெண்ணைக் கொடுக்கலாமோ. நன்றாக இடம் பார்த்தீர்கள்.

கோ.—நான் சொல்லுமிடமெல்லாம் குற்றஞ் சொல்லு; சீக்கிரம் மாப்பிள்ளை நிச்சயம் செய்துவிடலாம்.

ருக்.—உள்ளதைச் சொன்னால் ஏன்கோபம்? எனக்கென்ன? அவிசாரி வீட்டிலும், வம்புக்காரி வீட்டிலும் ஸம்பந்தம் செய்யுங்களேன். உங்களிஷ்டம் நானென்ன சொல்ல இருக்கிறது.

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு சமையலறைப்பக்கம் போகத்திரும்பினாள்.

கோ.—மூக்குக்குமேலேகோபம்வருகிறதே; பேசினால்தானே விஷயம் தெரியும்? இங்கே வா. இன்னொரு வரன் சொல்லுகிறேன்.

ருக்குமணி முன்னின்ற இடத்தில் வந்து நின்றாள்.

கோ.—ராமசந்திரபுரம் கிருஷ்ணய்யர் பிள்ளைக்கு வயது இருபது ஆகிறது. அது நல்ல வரன்.

ருக்.—யார்? எனக்குத் தெரியவில்லையே.

கோ.—உங்க சின்ன தாத்தாவுக்கு மூத்தாள் மச்சினன் கோபாலய்யர் இருந்தாரேல்லியோ. அவர் அத்தங்கார் பிள்ளை கிருஷ்ணய்யர். இப்போது தெரிந்ததா?

ருக்.—உங்க தங்கை கல்யாணத்துக்கு வந்திருந்தாரே ஒரு கிழவர், அவரா?

கோ.—அவர்தான். அவர் பிள்ளையைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

ருக்.—நல்ல இடந்தான். அவர் ஸம்சாரம் கூட நல்லமாதிரிதான். பிள்ளை என்ன வாசிக்கிறான்?

கோ.—அவன் கரூரில் மெட்ரிகுலேஷன் வாசிக்கிறான்; பரீக்ஷைக்கும் போயிருக்கிறான். ஆனால், இது இரண்டாவது வர்ஷம்; ஸொத்துண்டு. அவருக்கும் இவ்விடத்தில் பண்ணிக்கொள்ள இஷ்டந்தானாம். ஜாதகமனுப்புவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

ருக்.—என்னிடத்தில் சொல்லவேயில்லையே,

கோ.—ஜாதகம் வரட்டுமென்றிருந்தேன்.

ருக்.—எந்த இடமானால் என்ன? நல்ல இடமாயிருக்கவேண்டும். இரண்டிடமும் பிடித்திருக்கிறது.

கோ.—இன்னொரிடம் எது?

ருக்.—அதுதான் நீலகண்டன்.

கோ.—பார்ப்போம்.

கோவிந்தய்யர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வெளியிற்போய் உட்கார்ந்துகொண்டார்.

அவர் போனதும் துரைஸாமி, "அம்மா, என்னைக்கேட்டால் நீலகண்டனுக்கே கொடுத்துவிடலாமென்று தோன்றுகிறது. அவன் தங்கக்கம்பிதான்; புத்திசாலி; நன்றாய்ப் படிக்கிறான்."

"ஏண்டி, பார்வதி, உனக்குக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ள இஷ்டமா இல்லையா? சொல். இஷ்டமானால் எப்படியாவது கல்யாணம் முடித்துவிடுகிறேன்" என்றான் துரைசாமி.

பார்.—போடா. ஸதா உனக்குக் கேலிதான்.

துரை.—அப்பாதான் இங்கேயில்லை. என்னிடத்தில் சொல்லேன். நான் எப்படியாவது முடித்துவிடுகிறேன்.

ருக்.—அவளை என்னடா கேள்வி?

துரை.—இல்லையம்மா. நாங்களெல்லாம் ஒரு சபதம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்: கல்யாணம் செய்துக்கொள்ள ஸம்மதமா இல்லையா என்று பெண்ணை நேரில் கேட்கிறது. அல்லது தக்கவர்களைக்கொண்டு கேட்கிறது, பெண் ஸம்மதித்தால்தான் கல்யாணம். இல்லாவிட்டால் கிடையாது.

பார்.—(மெல்லிய குரலில்) உன் அகமுடையானைக் கேட்டுவிட்டுவா போய்.

துரை.—என்னிடம் சொல்ல வெட்கப்படவேண்டியதுதான். நாளைக்கு நீலகண்டன் வந்து கேட்டால், அப்போது சொல்லித்தானே

ஆகவேண்டும். உன் பசப்பெல்லாம் அங்கே பலிக்காது. கேட்ட கேள்விக்கு உடனே பதில் சொல்லாவிட்டால், அவன் ஸம்மதமில்லை யென்று போய்விடுவான்.

பார்வதி பதிலொன்றும் பேசாமல் ஒரு புஸ்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டு புன்சிரிப்புடன் மௌனம் ஸாதித்தாள்.

எம். எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயர்.

Ilayankudimara Nayanar.

By Pandit V. Subramaniya Iyer.

இளையான் குடிமாற நாயனர்.

இளையான்குடி என்னுமூரில் சூத்திரஜாதியில் மாறன் என்பவர் பிறந்தார். அவர் மிகுந்த சிவபக்தர். சிவபக்தர்கள் எக்காலத்தில் வந்து எதுகேட்டாலும், அதைக்கொடுப்பதே தாம் பொருள் படைத்திருப்பதன் பிரயோஜனமென்று நினைத்து அவர் அடியார் தொண்டு செய்து வந்தார். இவ்விதம் அவர் கைங்கரியம் செய்து வந்ததனாலே தான், செல்வம் மேன்மேலும் பெருகி யாதொரு குறைவுமில்லாமல் வாழ்ந்துவந்தார்.

இளையான்குடிமாற நாயனர் பக்தர்களைக் கண்டவுடனே அவர்களின் குலகோத்திரம் விசாரிக்காமல், அவர்களை வீட்டுக்கழைத்து வந்து பூஜைசெய்து, வேண்டியபடி அன்னமளித்து, இனிய வசனங்கள் சொல்லி அவர்கள் போகும்போது தாமும் பதினன்கடிதூரம் சென்று வழிவிட்டு வருவார். இப்படி இளையான்குடிமாற நாயனர் மிகுந்த செல்வமுள்ளவராயிருந்தபோதும், வேண்டியமட்டும் அடியார் பக்தியில் மேம்பட்டவராயிருந்தார். இவர் செல்வராயினும் தரித்திரராயினும் எப்போதும் ஒரே மனநிலைமையை யுடையவர் என்பதை உலகத்தவர்க்குக்காட்டும்பொருட்டு இவருடைய செல்வ முழுதும் அடியார்க்குச் செலவு செய்வதிலேயே போய்விடும்படி ஈசுவரன் செய்தருளினர். அப்போது நாயனர் மிகவும் ஏழையாகிவிட்டார். இச்சமயத்திலும் இளையான் குடிமாறன் குறைவில்லாத பக்தன் என்பதைப் பலருக்கும் காட்டவேண்டி, ஈசுவரன் அடியார்போல் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு நாயனர் வீட்டுக்குப் பசித்தவர் போல் நடித்துவந்தார்.

இவர் நாயனர் வீட்டுக்கு வந்தநாளில், இராத்திரி மழை மிகவும் அதிகமாகப்பொழிந்து கொண்டிருந்தது. ஈரஞ் சொட்டச்சொட்ட நடந்து தம் வீடுநோக்கிவந்த அடியாரை நாயனர் அன்புடன் எதிர்கொண்டழைத்தார். அவருடைய தேகத்திலுள்ள ஈரத்தைப் போக்கவேண்டிய காரியங்களை நாயனர் காலதாமதமின்றிச் செய்தார். அவருக்கு அன்னமளிக்கவேண்டி, "அடியார் மிகப் பசித்திருக்கிருர்; என்ன செய்யலாம்? இன்றைக்கு நமக்கே உண்ண உணவில்லையாயினும், அடியார் பசித்திருக்கப் பார்த்திருக்கக்கூடாது. அதற்கு ஒரு யுக்தி சொல்லவேண்டும்" என்று நாயனர் தம் மனைவியைக் கேட்டார். "அயல் வீட்டாரும், இனிப்போய்க் கேட்போமாகில் கொடுக்க மாட்டார்கள்; பொழுதும் போய்விட்டது. இனி யாரையும் போய்க் கேட்பதற்கில்லை. ஆகையால், இன்று பகல் வயலில் விதைத்திருக்கிற செந்நெல் முளைகளைத் தாங்கள் வாரிக்கொண்டு வந்தால், நான் என்னல் இயன்றவளவு அதைப் பக்குவப்படுத்தி அன்னமாக்குகிறேன்" என்று நாயனரின் மனைவி தன் புருஷனிடம் கூறினள்.

இது கேட்ட நாயனர் உடனே வயலுக்குச் சென்றார். அவர் போகும்போது மழை பெய்து மிகவும் இருட்டாயிருந்தது. அவர் நடு இரவில் மெள்ள மெள்ள நடந்துசென்று. வயக்

ளால் நிலத்தை தடவிப்பார்த்து, நெல்முளைகளைக் கோலி நிறைய வாரியெடுத்துக்கொண்டு வந்து தம்மனைவியிடம் கொடுத்தார். அவருடைய மனைவியும் அதை வாங்கி, அவ்விதைகளிற் படிந்திருக்கும் சேற்றை நீரினால் அலம்பினாள். பின்னால், அடுப்புமூட்டி விறகில்லையேயெனக்கணவனிடத்திற்சொன்னாள். அப்போது நாயனார் வீட்டில் உள்ள அலக்கினை வாளினால் அறுத்து அடுப்பில் வைக்கச்சொல்லிக் கொடுத்தார். மனைவியும் அதை வாங்கிக்கொண்டு நெல்முளைகளையெல்லாம் முன்னால் வாணலியிலிட்டு வறுத்துப் பின்னர் அரிசியாக்கினாள். பிறகு அதை உலையிலிட்டு அன்னமாகச் செய்தாள். பின்பு, நாயனாரின் மனைவி கறிக்கு என்ன செய்யலாமென்று கணவனைக் கேட்டாள்.

அப்போது நாயனார் கொல்லையிற்போய் புன்செய் நிலத்திலுள்ள குட்டையாய் வளர்ந்த பயிர்களை இருட்டில் கைகளால் தடவிப்பார்த்துக் கொணர்ந்து கொடுத்தார். அதையும் நாயனார்மனைவி நீரில் கழுவி நல்ல பாத்திரத்திலிட்டு வெவ்வேறுவிதமான கறிகளாகப் பக்குவம் செய்து வைத்து, பிறகு நாயனாரும் அவர் மனைவியும் பசித்து வந்து துயிலிலிருக்கும் அடியாரைப் பிக்ஷை செய்விக்க எழுப்பினார்கள். அப்போது பிக்ஷைசெய்யவந்த அடியார் சோதிரூபமாய்த் தோன்றி நிற்க, நாயனாரும் அவருடைய மனைவியும் திகைத்து நின்றார்கள். அச்சமயம் ஈசுவரன் விருஷபவாகனரூடராய்க் காட்சிகொடுத்து, "அன்பனே! நீங்களிருவரும் அன்பர்களுக்குப் பிக்ஷை செய்வித்த பெருமையைப்பார்த்துச்சந்தோஷப்பட்டோம். நீங்கள் இனி என் உலகத்திற்குவந்து குபேரன் உமக்குப் பணிடை செய்யப் பேரின்பம் அடைந்திருப்பீர்களாக" என்று சொல்லி மறைந்தார்.

பண்டித-வி. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

Kindness wins.

BY MR. P. CHINNASAMY IYER.

அன்பின் வெற்றி.

1-ம் அத்தியாயம்.

அன்று திங்கட்கிழமை மாலை சுமார் 6-மணியிருக்கும். பகலெல்லாம் சூரியன் தன் முழுசக்தியோடும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், சாயங்காலம் நான்கு மணிக்குமேல் வானத்தில் மேகங்கள் சிறிது சிறிதாய்த் தோன்றி ஐந்து மணிக்குள்ளாக இருண்டுவிட்டது. சென்னப்பட்டணத்தில் "பீபில்ஸ்பார்க்" என்று சொல்லப்படும் தோட்டத்தில் ஒருமூலையில் போடப்பட்டிருந்த பலகையின்மேல் ஓர் வாலிபன் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தான். எப்பொழுதும்போலல்லாமல் அன்று சாயங்காலம் தோட்டத்தில் அதிக ஜனக்கூட்டமில்லை. மழைக்குப்பயந்து காற்று வாங்கவந்த நகர்வாசிகள் சீக்கிரம் தத்தம் வீடுகளுக்குப் போய்விட்டார்கள்போலும். வாலிபனுக்குச் சுமார் 25 வயதிருக்கலாம். எதோ குற்றம் ஒன்றைச் செய்துவிட்டவன்போலும், அதற்காக அநுதாபப்பட்டு அக்குற்றத்திலிருந்து தப்பிக்கொள்ள மற்றொரு குற்றத்தைச் செய்யத் தயாராயிருப்பவன்போலும் நாலாபக்கமும் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தான். செண்ட்ரல் ஸ்டேஷன் கடியாரத்தில் மணி ஆறு அடித்தது. வாலிபன் மறுபடியும் ஒருமுறை நாலாபக்கமும் பார்த்துவிட்டு, எவரும் பக்கத்திலில்லையென்று மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு தன் சட்டைப் பையிலிருந்து கறுப்பு தந்தப்பிடிபோட்ட ஓர் கூரிய கத்தியை எடுத்து உற்றுப்பார்த்தான்; தேகம் நடுக்கம் கொடுத்தது; கைகள் உதறலெடுத்தன. என்ன செய்வான் பாவம்! தைரியமில்லாத கோழை நெஞ்சமுள்ளவர்களுக்கு இதைவிட வேறு

என்ன வழியிருக்கின்றது? மானம்போய் நல்லோர்க்குப் பொல்லனாய், தீயோர்க்குத் தீயனாய்க்காலங்கழிக்கவேண்டியதுதான் மற்றொரு வழி. வாலிபன் கொஞ்சநேரம் யோசித்து மனதை ஒருவாறு திடப்படுத்திக்கொண்டு கையிலிருந்த கத்தியைப் பிரித்தான். திடீரென்று பின்பக்கத்திலிருந்து இவனுடைய கை உறுதியாய்ப் பிடிக்கப்பட்டது. கையிலிருந்த கத்தியும் உடனே பிடுங்கப்பட்டது. சுமார் ஐம்பது வயதுள்ள பெரியவர் ஒருவர் அரைமணி நேரமாக வாலிபன் உட்கார்ந்திருந்த பலகைக்குப் பின்னாலிருக்கும் ஆலமரத்தினடியில் உட்கார்ந்து ஏதோ யோசித்துக்கொண்டிருந்தார். பெரியவருக்கும் வாலிபனுக்கும் மத்தியில் ஆலமரமிருந்ததனால், வாலிபன் சுற்றிப் பார்க்கும்போது, அவன் கண்ணுக்குப் பெரியவர் புலப்படவில்லை. பெரியவர் மணி ஆறு அடித்ததும் வீட்டிற்குப் போவதாக எழுந்தபோது, தனக்கெதிரில் வாலிபன் வியசன முகத்துடன் உட்கார்ந்திருப்பதையும், கையில் கத்தியொன்றை வைத்துக்கொண்டிருப்பதையும் கவனித்தார். வாலிபன் ஒருவாறு மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு கத்தியைப் பிரித்தபோது, ஏதோ ஆபத்து நேரிடப்போகிறதென்று பெரியவர் நினைத்து, மெதுவாக அவன் அருகில்வந்து கையைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு, கத்தியையும் பிடுங்கிக்கொண்டார். பெரியவர் மிகவும் சாந்தமும் கருணையுமுள்ளவராகக் காணப்பட்டாலும், கண்டிப்பான குரலோடுவாலிபனைப்பார்த்து, “நீ என்ன செய்ய நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார். வாலிபனும் கிழவருடைய முகத்தைப் பார்த்ததும், இவரிடத்தில் ஒன்றையும் மறைக்கமுடியாதென்று அறிந்துகொண்டு பின்வருமாறு தன் கதையைச் சொன்னான்:—

“நான் ஒரு நல்ல குடும்பத்திற் பிறந்தவன். மெட்ரிகுலேஷன் பரீக்ஷையில் தேறினபிறகு சென்னை நேதன் கம்பெனியில் ஒரு குமாஸ்தாவாகச் சேர்ந்து, சென்ற 4, 5 வருஷங்களில் மானேஜர் வேலையும் கிடைத்தது. மாதம் 1-க்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் கிடைத்தாலும், சகவாசதோஷத்தால் வரவுக்கு மிஞ்சின செலவுசெய்ய ஆரம்பித்தேன். கம்பெனியின் சாதல்வாரி செலவுகளுக்காக என்னிடத்தில் அட்வான்ஸாக 500 ரூபாய் இருப்பது வழக்கம். அதிலிருந்து நாலைந்து மாதங்களுக்குமுன் 50, 100 ரூபாய் எடுத்துச் சொந்தச்செலவு செய்வதும், மாதக்கடைசியில் என் சம்பளத்திலிருந்து அதற்கு ஈடுசெய்வதுமாக இருந்தேன். பிறகு சென்ற மூன்று நான்கு மாதங்களாக ரூபாய் 50, 100 லிருந்து 200, 300 வரை எடுத்துச் சொந்த செலவுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டபடியால், இப்போது சமாளிக்க முடியவில்லை. நாளையதினம் வருஷக் கடைசியானதால், கம்பெனிக் கணக்குகள் முடிவுகட்டப்படவேண்டும். அப்பொழுது அட்வான்ஸ் ரூபாய் 500 யையும் யஜமானருக்குக் காட்டிக் கணக்கில் வரவுவைக்கவேண்டும். ஆகையால், அதற்குப் பணம் என்னிடம் ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுதுதான் என்னுடைய துஷ்ட சகவாசத்தின்பலன் தெரிந்தது. என்னுடைய மானம்போய் வாழ்வதைவிட உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளலாமென்றே இந்தக்காரியம் செய்யத் துணிந்தேன்” என்று கண்ணீர்பெருகச் சொல்லி முடித்தான்.

வாலிபன் ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் வெளிப்படையாய் நடந்த சங்கதிகளைச் சொல்லியதனாலும், தான் செய்த குற்றத்திற்காக அனுதாபப்பட்டதனாலும் கிழவருக்குக் கொஞ்சம் மனம் இளகியது.

“நீ செய்த குற்றத்தை இந்தக் கத்தி சரிப்படுத்திவிடுமா? ஒரு குற்றத்தை மற்றொரு குற்றம் எப்பொழுதும் மறைக்காது. தற்கொலை செய்வதைவிட அதிகமான பாபகாரியம் வேறு ஒன்றும் கிடையாது. உனக்கு ஒத்தாசைசெய்ய எவருமில்லையா?” என்று கிழவர் வாலிபனைக் கேட்டார்.

— “என்னுடைய பெற்றோர்கள் நான் சிறுவனாயிருக்கும்போதே பரகதியடைந்துவிட்

டார்கள். பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயராயிருந்த என் தகப்பனார் எனக்கு யாதொரு ஆஸ்தியும் வைத்துவிட்டுப் போகவில்லை. பெற்றோர்களிறந்தபிறகு என்னைக் காப்பாற்றிவந்தவரும், இப்போதிருக்கும் வேலையைச் செய்து கொடுத்தவருமான என் தாயின் மாமனிடமிருந்து எவ்வித ஒத்தாசையையும் நான் எதிர்பார்க்கமுடியாது" என்று வாலிபன் அதற்குப் பதில் சொன்னான்.

"வேறெந்தவழியிலும் சமாளிக்க முடியாதா?" என்று மறுபடியும் கிழவர் கேட்டார்.

"முடியாது. என் தகப்பனார் போட்டுக்கொண்டிருந்த பொன் கடியாரமும் இரண்டு மாதங்களுக்குமுன்னே அடகு வைக்கப்பட்டுப் பணமும் செலவழிந்துவிட்டது. தகுந்த ஈடு இல்லாமல் யார் எனக்குக் கடன் கொடுக்கப் போகிறார்கள்". என்று மிக்க வியசனத்துடன் வாலிபன் மறுமொழி கூறினான்.

"எவ்வளவு பணமிருந்தால் போதும்"? என்று பெரியவர் கேட்டார்.

"நானூறு ரூபாய் இருந்தாற் போதும்" என்று ஹீனஸ்வரத்துடன் வாலிபன் விடைபகர்ந்தான்.

"இந்தக் கத்தியை அடமானமாக வைத்துக்கொண்டு நான் உனக்குவேண்டிய பணத்தைக் கடன் கொடுப்பதாயிருந்தால், நீ உன் கெட்ட நடவடிக்கைகளையெல்லாம் ஒழித்துப் புதிதாக உன் வாழ்நாட்களை யாரம்பித்து பெற்றோரின் பெயரைக் கெடுக்காமல் நல்லவழியிலே நடக்கப் பிரயத்தினப்படுவாயா?" என்று பெரியவர் கேட்டதற்கு,

"சத்தியமாய் அவ்வாறே செய்வேன். கொஞ்சமும் பிறழமாட்டேன்" என்று வாலிபன் பதில் கூறினான்.

பெரியவர் சொல்லியது வாலிபனுக்கு நிச்சயமாயிருக்குமென்று தோன்றவில்லை. கனவு கண்டு விழித்தவன்போல் தோன்றினான். பின்டும் பெரியவர் "எனக்கும் உன்னைப்போலவே ஒரு மகன் வீட்டிலிருக்கிறான்" என்று சொல்லிக்கொண்டே ஜோபியிலிருந்து நோற்பையொன்றை வெளியில் எடுத்தார். வாலிபன், கிழவர்பையிலிருந்து நோட்டுக்களாக 400 ரூபா எண்ணித் தனியாக வைத்ததை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தான். பெரியவர் தனியாக எடுத்துவைத்த 400 ரூபாய் நோட்டுகளை வாலிபனிடத்தில் கொடுத்து.

"உனக்குச் சௌகரியமானபோது இந்தப் பணத்தை நீ திருப்பிக்கொடுக்கலாம். ஆனால், ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு நீ உடன்படல்வேண்டும். ஒவ்வொரு வருஷமும் இதே இடத்தில், இதே நாளில், இதே நேரத்தில் நான் உன்னைச் சந்திப்பேன். உன்னுடைய க்ஷேமலாபங்களைப்பற்றி நீ அப்போது எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு உடன்பட உனக்குச் சம்மதந்தானா?" என்று பெரியவர் கேட்டார்.

"ஆக: அப்படியே செய்கிறேன். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் தாங்கள் செய்த இந்த உபகாரத்திற்கு நான் என்றுங் கடமைப்பட்டுள்ளேன்" என்று அவர் கரத்தைப்பற்றிக்கொண்டு கண்ணீர் பொழிந்தவாறு வாலிபன் பதில் கூறினான்.

"நமக்குள் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி நீ நடப்பதே எனக்கு திருப்தியையும், மகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்கும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே பெரியவர் இருட்டில் மறைந்துவிட்டார்.

2-ம் அத்தியாயம்.

சோமசுந்தரம் அண்டு கம்பெனியின் பாகஸ்தராகிய சுந்தரத்தை யார்தான் மூன்றுவருஷங்களுக்குமுன் 'பீபில்ஸ்பார்க்கில்' தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றவனென்று தெரிந்துகொள்வார்கள். சுந்தரம் இப்போது நன்றாய் உடுத்திக்கொண்டும், சற்றே பருமனாயும் இருந்தான். தான் செய்த குற்றத்திற்காக நிசமாகவே அநுதாபப்பட்டவனாகையால், மிகவும்

ஊக்கமாய் வேலைசெய்து பல பெரியோர்களுடைய நன்மதிப்பையடைந்தான். இரண்டு வருஷங்களுக்குள் கையில் கொஞ்சம் பணமும் சேர்த்துவைத்துக்கொண்டான். சென்னையில் வியாபாரம் செய்யும் சோமு அண்டு கம்பெனியின் திருச்சிறாப்பள்ளி கிளையாபீஸுக்கு ஒரு யஜமானன் தேவையாயிருந்ததால், அந்தக்கிளைக்கம்பெனியின் மானேஜராக இவன் நியமிக்கப்பட்டுத் திருச்சிக்கு மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் சென்றான். மிகுந்த ஊக்கத்தோடு வேலை செய்ததனாலும், வியாபாரத்தில் அவனுக்கிருந்த கூர்மையான அறிவு நுட்பத்தினாலும், நாணயத்தினாலும் சோமு கம்பெனியாருக்கு சுந்தரத்தினிடத்தில் அதிக நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் ஏற்பட்டது. ஆறு மாதத்திற்குமுன் சோமு கம்பெனி யஜமானரான சிதம்பர முதலியார் காலமானபடியால், அந்தக் கம்பெனியின் வேலையை அவருடைய மகன் சோமு முதலியார் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார். சோமு முதலியார் வியாபாரத்தின் நுட்பங்களை அறிந்த சுந்தர முதலியாரைத் தன்னோடு பாகஸ்தராகச் சேர்த்துக்கொண்டு இருவரும் 'சோமசுந்திரம் அண்டு கம்பெனி' என்ற பெயரால் வியாபாரம் செய்துவந்தார்கள். சுந்தரமும் சென்னைக்கே பிறகு திரும்பிவந்துவிட்டான்.

இத்தனை வருஷங்களாகத் தான் கிழவருடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றச் சுந்தரத்துக்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவேயில்லை. இவன் வேலையே அப்படி அவகாசமில்லாமற் செய்தது. இரண்டொரு தடவைகள் ரஜாவின் மேல் சுந்தரம் சென்னைக்கு வந்திருந்தும், ஒப்பந்தத்தின்படி ஏற்பட்ட காலத்திற்கு ஒத்துவரவில்லை. ஆகையால், தான் சென்னைக்குக் கம்பெனியின் பாகஸ்தராகத் திரும்பிவந்தபிறகு முதல்தடவை ஜூன் மாதம் 29-ம் தேதி வந்ததும், அது சுந்தரத்துக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. அன்று சாயங்காலம் சாதாரணமாக ஐந்து மணிக்கு ஆபீஸைவிட்டுப் போகும் சுந்தரம், நான்கு மணிக்கே தன்னுடைய இடத்தைவிட்டெழுந்து சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு சோமு முதலியார் இருந்த அறைக்குள் சென்று, "நான் அவசர வேலையாக வெளியே போகவேண்டியிருப்பதால், இன்று பாக்கியிருக்கும் வேலைகளை நாளை முடித்துவிடுகிறேன். நான் போய்த்திரும்பிவர ஆறு மணியானாலும் ஆகும்" என்று சொன்னான்.

"இன்றைய தினம் நான் உன்னை என்னுடன் சாப்பாட்டிற்கு என் வீட்டிற்கு அழைத்துப் போகலாமென்றிருந்தேன். உன்னுடன் முக்கியமான சில ஆபீஸ் விஷயங்களைப்பேசவேண்டியிருக்கின்றது. உன் வேலை முடிந்ததும் தயவுசெய்து நேராக என்வீட்டிற்கு வந்துவிட வேண்டும். இன்று பாக்கியாயுள்ள ஆபீஸ் வேலையைநாளைத்தினம் செய்துகொள்ளலாம்" என்று சோமு முதலியார் கூறினார்.

சரியென்று தலையை அசைத்துவிட்டுச் சுந்திரம் வெளியே சென்றான். தான் போகிற காரியம் கைகூடுமென்று சுந்தரத்துக்கு நம்பிக்கையேயில்லை. மூன்று வருஷங்களுக்குள் என்னதான் நடந்திருக்கக்கூடாது. சுந்தரம் ஆபீஸை விட்டுப் நேராகத் தான் மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் உட்கார்ந்திருந்த இடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தான். இத்தனை வருஷங்கள் கழித்துத் தான் அவரை அடையாளம் கண்டு பிடிக்கமுடியுமாவென்று யோசித்தான். அன்றைய தினமும் முன்மாதிரியாகவே வானத்தில் மேகங்கள் நிறைந்து மழை பெய்யும்போல் பயமுறுத்திக்கொண்டிருந்தன. ஆனாலும், முன்போலில்லாமல் தோட்டத்தில் ஜனநடமாட்டம் மாத்திரம் இருந்தது. தான் முன் உட்கார்ந்திருந்த அதே பலகையில் ஓர் ஓரத்தில் கிழிந்த சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு ஒரு பெரியவர் உட்கார்ந்திருந்தார். கிழவரை யாரென்றுங் கூடச் சுந்தரம் நிமிர்ந்து பார்க்கவேயில்லை. யாரோ பிச்சைக்காரனென்று தன் மனத்தினுள்ளேயே சொல்லிக்கொண்டான்.

அரைமணி நேரம் கழிந்தது. ஸெண்ட்ரல் ஸ்டேஷன்கடியாரமும் மணி ஆறு அடித்தது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் மழைபெய்ய ஆரம்பிக்கும்போல இடிமின்னல்கள் வானத்தில் உண்

டாயின. இவ்வளவுநேரம் சும்மா உட்கார்ந்திருந்த கிழவர் இருமிக்கொண்டே தள்ளாடி எழுந்தார். எழுந்திருக்கும்போது கையிலிருந்த தடி கிழேவிழுந்துவிடச் சுந்தரம் அதை எடுத்து, "வெளியில் உலாவ இன்றைத்தினம் தகுந்ததன்று என்று நினைக்கிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டே கிழவரிடத்தில் கொடுத்தான்.

"அப்படித்தான் தோன்றுகிறது" என்று அசிரத்தையாய்க் கிழவர் சொல்லிவிட்டு மெதுவாக நடந்து சென்றார். சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் மழையும் ஆரம்பித்துவிட்டது. தான் வந்த காரியம் பலிக்கவில்லையேயென்று சுந்தரம் வியாகூலத்துடன் சோமு முதலியாரின் வீட்டுக்குச் சென்றான்.

(அடுத்த பத்திரிகையில் முடியும்.)

பி. சின்னசாமி ஐயர்.

Topics from Periodicals.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

ஸஞ்சரிக்கும் புஸ்தகசாலைகள்.

பட்டணங்களில் தவிர கிராமாந்திரங்களில் புஸ்தகசாலை என்பதே கிடையாது. ஜனங்கள் ஏழைகளானபடியால், அவர்கள் பணம்கொடுத்துப் புஸ்தகங்களை வாங்க இயலாதவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆனால், ஜனங்களுக்குப் படிப்பு மிகவும் அவசியமாகையால், அவர்களுக்கு உபயோகமாகும்பொருட்டு சில ஸஞ்சரிக்கும் புஸ்தகசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய புஸ்தகசாலைகள் முதன்முதல் பரோடாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அவற்றின் விவரங்களை ஒரு நிருபர் "ஜனாபிமானி"யில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

இந்த ஸமஸ்தானத்தைப் பரிபாலிக்குவரும் கெய்க்வார் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய இடங்களுக்குப்போய் அங்கே புத்தகசாலைகள், ஜனங்களுக்குள் கல்வியைப் பரவச்செய்யும் மார்க்கம் ஆகிய இவைகளை விவரமாய் அறிந்துகொண்டுவந்து தமது ஸம்ஸ்தானத்திலும் அம்மாதிரி நடக்க கல்வி அத்யாவசயமென்பதை உணர்ந்து ஸம்ஸ்தான முழுவதும் சிறுவர்களுக்குக் கட்டாயப்படுத்தி இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்க ஆரம்பக் கல்விச்சாலைகளை ஏற்படுத்தினார். இதன் பலனாக ஸம்ஸ்தானத்தின் எல்லா பிரஜைகளும், கல்வி கற்கத் தொடங்கி மேன்மேலும் விருத்தியடைந்து வருகிறார்கள். இதன் மத்தியில் ஸம்ஸ்தானத்தின் பிரதான நகரத்தில் பெரிய புஸ்தகசாலையொன்றை ஏற்படுத்தி அதனாலும் கல்வியை விருத்திசெய்து வருகிறார். இப்புத்தகசாலை நாளுக்குநாள் விருத்தியாய்க் கொண்டே வருகின்றது. பிரதான நகரத்தில் புத்தகசாலைகள் ஏற்பட்டால் கிராமாந்திரங்களிலுள்ளவர்களுக்கு பிரயோஜனமுண்டாகாதென்பதை உணர்ந்த அரசர், ஸஞ்சரிக்கும் புஸ்தகசாலைகளை ஏற்படுத்தி நடத்திவருகிறார்.

இந்த ஏற்பாடு முதன்முதல் 1911-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பமாயிற்று. முதலில் சிறியதாக இருந்தபோதிலும், ஏழு வருஷங்களுக்குள்ளாக மிகவும் விருத்தியடைந்திருக்கின்றது. பெரிய புஸ்தகசாலையிலிருந்து ஷை சாலைகளில்லாத கிராமங்களுக்கும், வரையறைக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் புஸ்தகசாலைகளுக்கும், அதிக விலையுள்ள புஸ்தகங்களை வாங்க சக்தியில்லாத இடங்களுக்கும், பாடங்களைத் தவிர உபபாடங்களாய்ப் படிக்கப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், வியாபார கைத்தொழில் சாலைகளில் வேலை செய்கிற கூலிகள் படிப்பதற்கும், வைத்தியசாலைகளுக்கும், இளமையிற் குற்றம்செய்து தண்டனைக்குட்பட்டிருக்கும் சிறுவர்களைத் திருத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் "ரிபர்மேட்டரி" ஸ்கூல்களுக்கும் புஸ்தகங்கள் பெட்டிகளில் அடக்கம் செய்யப்பட்டு கொண்டுபோகப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பெட்டிக்கும் 40 புஸ்தகங்கள் வீதம் 10 அல்லது 12 பெட்டிகள் ஒரு தடவையில் கொண்டுபோகப்படும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் இந்தப் புஸ்தகசாலைகள் மூன்று மாஸம் தங்கியிருக்கும். இந்தப் புஸ்தகங்கள் வந்ததும், பழைய ஸஞ்சரிக்கும் புஸ்தகப் பெட்டிகளைத் திருப்பி விடவேண்டும். திரும்ப வாங்கப்பட்ட புஸ்தகங்களை,

மற்றொரு ஊருக்குக் கொண்டுபோகுமுன் தலைமை நகரத்திலுள்ள பெரிய புஸ்தகசாலைக்கு ஆஜர்பார்ப்ப தற்கும், கிழிந்த புஸ்தகங்களை செம்மைப்படுத்துவதற் கும் கொண்டுபோவார்கள். இம்மாதிரி புஸ்தகங்களைப் பெட்டிகளில் கொண்டுபோய் ஊரூராய்க் கொடுத்து வரவும், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவும் பிரத்தியேக மாய் உத்தியோகஸ்தர்க ளேற்பட்டிருந்தபோதிலும், உபாத்தியாயர்களும் மாணவர்களும் இது விஷயமாக அதிக சிரத்தையுடன் உழைத்துவருகிறார்கள்.

இம்மாதிரி சாலைகளேற்படுத்தி செவ்வனே நடத் தச் சராசரியில் ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 3,000 ஆகி றது. ஏற்பட்ட வருஷம் முதல் இதுவரையில் இது ஸம்பந்தமாய்ச் செலவுசெய்தது ரூபாய் 16,568–4–1 ஆகும். இதில் புஸ்தகங்களுக்காக ரூ. 11,413–7–4ம், பெட்டிகள் செய்ய ரூ. 2,463–12–9–ம், போகவரச் செலவுக்காக ரூ. 2,691–ம் செலவு செய்யப்பட்டிருக் கின்றது. இந்த ஏற்பாடு ஆரம்பத்திலிருந்து எவ்விதம் விருத்தியடைந்திருக்கின்றதென்பதைஅடியிற்காணும் குறிப்பினால் நிரூபிக்கலாம்.

வருஷம்.	பெட்டிகள்.	இடங்கள்.	மொத்த புத்தகங்கள்.	படித்தவர்களின் மொத்தம்.
1 & 2	90	49	7000	2754
3 & 4	354	302	13,950	7556
5 & 6	444	365	15,303	,,

இம்மாதிரிமான புஸ்தகசாலைகளை ஏற்படுத்தி நடத் துவதன் முக்கிய நோக்கம் வருமாறு:

1. இந்த புஸ்தகசாலைகள் தேசத்தின் தூர கிரா மங்களுக்கு சீக்கிரமாகவும், எளிதாகவும், அதிக செல வில்லாமலும் கல்வியைப் புகட்ட ஸாதகமாயிருக்கின் றன.

2. கிராம ஜனங்களுக்கு நாளடைவில் ஸொந்தத் தில் புஸ்தகசாலைகள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவா ஏற் படும்.

குப்பைமேனியின் சிறப்பு.

இதை மேனி யென்றும், குப்பாமணி யென்றும் வழங்குவர், சிலர் பூனை வணங்கி யென்றும் கூறுவர். இந்தியாவில் ஈரப்பாங்கான இடங்களில் எங்கும் இது பயிராகின்றது. கிராமங்களில் குப்பைமேடுகளில் செழித்துப் பயிராவதுகண்டு இதற்குக் குப்பை மேனி யென்று பெயரிட்டார்போலும். இது சிறிய செடி. இலைகள் சற்றேறக்குறைய வட்டமாய், ஓரங் களில் பற்களைப்போல் வரிசையாகக் கூறுகூறாகவும், அரை அல்லது முக்கால் அங்குலம் சராசரி அகல நீள முள்ளவையாயும், மெல்லியவையாயும் இருக்கும்.

இதற்கு ஸ்ரம்ஸனம் (Laxative) என்கிற குண மும் லேகனம் என்கிற குணமும் விசேஷமாயுண்டு. (1) மலபந்தமுள்ளவர்கள் இந்த இலையைப் பருப்புச் சேர்த்து சமைத்து கீரையாக அன்னத்தோடு கலந்து புசிக்கலாம். சாப்படுவதற்கும் சாதாரண கீரை இனங் களைப்போல் உபயோகப்படுகிறது; மலமும் வெகு சுகமாக வெளியாகும். மற்ற பேதிமருந்துகளைப் போல் வெகுட்டலையாவது, வயிற்றில் வேதனையையா வது சிறிதும் உண்டுபண்ணுவதில்லை. (2) பத்துப் பதி னைந்து இலைகளைப் பறித்து, ஒரு சுடிக்கை ஜீரகமும், அரைக்கால் ரூபாய் எடை இந்துப்பும், நாலைந்து மிள கும் பொடித்துக் கூட்டி மென்றுவிட்டால், முற் கூறிய வேலைகளை நன்றாகச் செய்யும். இப்படி உப யோகிப்பதனால் ஜலதோஷமும் நிவிருத்தியாகின் றது. (3) இந்த இலைகளின் சாற்றைப் பிழிந்து வடிக் கட்டி, வேளைக்கு ஒரு உத்திரணிவீதம் தினத்துக்கு இரண்டுமூன்று தடவை சிறு குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தால், சாதாரண இருமல்களும், சில சமயம் கக்குவாயிருமலும் சாந்தமாகும் என்றும் அறிகிறோம்; இச்சாறு கொஞ்சம் வமனகாரியாக வேலைசெய்யும். (4) சுகதோஷம் என்கிற மேஹவிரணங்களுக்கும் சில சிரங்குகளுக்கும் இவ்விலைகளை அரைத்துத்தடவி வருவதால் சிறந்த பலன் உண்டாகிறதாகவும் தெரிய வருகிறது. (5) இலைகளைவிட இச்செடியின் வேரு க்கு விரேசன சக்தி அதிகம் உண்டு. (6) குப்பை மேனி இலைச்சாறு 1 பங்கு, ஆமணக்கெண்ணெய் ¼ பங்கு; இவ்விரண்டையும் சேர்த்து நீர்ப்பாகம் எல் லாம் சுண்டும் வரையில் காய்ச்சி எடுத்து, ஆமவாதம் என்னும் கீல்வாயுவில் வலியும் வீக்கமுமுள்ள இடங்களில் தேய்த்துவந்தால், அக்கோளாறுகள் நிவிரு த்தியாகும் என்று சில தேசங்களில் உபயோகித்து அனுபவத்தில் வந்திருக்கிறது. இந்த எண்ணெ யை வெளியில் தேய்த்து வருவதோடு, தினத்திற்கு மூன்றுமுறையாக இரண்டு உத்தரணி யளவில் உட் கொண்டும் வரவேண்டியது அவசியம். (7) வயிற்று வலியைப் போக்குவதற்கு இந்த இலைகளை உபயோ கிக்கலாம். (8) கிருமிஹரமான குணமும் இதற்கு உண்டு—வைத்தியகலாநிதி.

ரோட்டி செய்வதில் கடல்நீரின் உபயோகம்.

ரொட்டி செய்வதில் கடல்ஜலத்தின் உப

யோகத்தைப்பற்றி "ஜனாபிமானி" பின் வருமாறு எழுதியிருக்கிறது.

ரொட்டி கெடாமலிருக்க வேண்டுமானால் உப்பு சேர்க்கவேண்டியது அவசியமாகும். ஸாதாரணமாக 100 ராத்தல் ரொட்டிக்கு 1 ராத்தல் உப்பு சேர்க்க வேண்டும். இப்போது ப்ரான்ஸில் சிலர் ரொட்டி செய்யும்போது ஸாதாரண ஜலத்துக்குப் பதிலாக கடல் ஜலத்தை உபயோகிப்பது நல்லதுயென்றும், கடலோரமாக உள்ள ஊர்களில் இருக்கும் ரொட்டிக்காரர்கள் கடல் ஜலத்தை உபயோகித்து ரொட்டி செய்யலாமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ரொட்டி செய்வதில் கடல்ஜலம் உபயோகிப்பது புதிதன்று. 1870-ம் வருஷத்தில் பிரான்ஸைச்சேர்ந்த ஹாவை பட்டணத்திலிருந்து அமெரிக்காவிலுள்ள ஸான்பிரான்ஸிஸ்கோ பட்டணத்திற்குப் போன ஒரு கப்பலில் பிரயாணம் முழுவதும் இந்த ரொட்டிதான் உபயோகிக்கப்பட்டது. அந்தக் கப்பல் பிரயாணம் 5 மாஸம் பிடித்தது. கப்பலில் 41 பேர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுள் எவரும் வியாதி அடையவில்லை. பிரான்ஸில் ஷெர்பூர் பட்டணத்தில் மாத்திரம் ரொட்டிசெய்ய கடல்ஜலம் உபயோகிக்கலாமென்று கவர்ன்மெண்டார் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊருக்குப் போயிருந்தவர்கள் எல்லோரும் அங்கே செய்யப்படும் ரொட்டி நேர்த்தியாயிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

கடல்ஜலம் சேர்ந்த ரொட்டி அநேக விஷயங்களில் மேலானது. அது எட்டுநாள் வரையில் கெடுவதில்லை. கடல்ஜலத்திலுள்ள தாதுப்பொருள்கள் தேகத்துக்கு போஷணையை உண்டாக்குகின்றன. அந்த ரொட்டி குழந்தைகளுக்கும், வியாதி குணமடைந்து வருகிறவர்களுக்கும் மிகவும் நல்லது. அது குன்மம், க்ஷயம், கண்டமாலை ஆகிய இந்த நோய்களால் வருந்துகிறவர்களுக்கு ஏற்ற உணவென்று வைத்தியர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கல்விப்பயன்.

[ஸ்ரீமான் பண்டித பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் இயற்றியன.]

1. பூவார் குழலாய்! நயமார்ந்து பொலியு நூல்க ளிணைந்துள்ள
பாவா ரின்பந் தமக்குநிகர் பாரிலுண்டோ? பகருங்கால்,
நாவா ரின்பம் கழுத்தளவே நமக்கு ருசிக்கும் நலக்கல்வி,
ஆவா! மனத்திற் குட்புகுந்தே யளவில் லாத வின்பளிக்கும்.

2. கல்விக்கடலைக் கரைகண்டோர், காமா றமு, பெருநிதியும்,
நல்ல விருபால் மனமொத்து நயக்கு மின்பும், பெருவீடாம்,
மல்ல லின்பும் கண்டுநுகர் வாழ்வைக் குறிப்பின், சிற்றுயிர்க்கு
வல்ல துணைதான் கல்வியென மதிப்ப ராய்ந்த வான்றோரே.

3. பெண்ணே! ஊணும் முறக்கமும், பேதுற் றழுங்கு மச்சமும்,
மண்ணா ரின்பத் திறங்களும் வனமாக் களுக்கு முள்ளனவே;
எண்ணின், அவற்றின் மேலாக இன்பம் பெறுதல் கல்வியினால்,
பண்ணார் மொழியாய்! மாந்தரதைப் பற்றிக் கொள்ள லறிவாகும்.

4. இறைவ னருளைப் பெறுதற்கா மினிய உள்ள நெகிழ்ச்சியெனும்,
கறைதி ரன்பு கற்றவர்க்கே கடிதி னெய்தும்; ஆனந்தம்
உறையு நன்றி புரிதற்கும், ஓங்கு மிதத்தை நாடற்கும்,
மறைகள் பலவும் ஆய்தற்கும் மன்னு மறிவை யளிப்பததே.

5. கற்ற பெரியோர் பலர்கூடிக் கடிய மாறு சிறிதின்றி,
உற்ற கல்விப் பொருளத்தனை யோதி யுணர்ந்து நுகரின்பம்,

மற்ற வுலகிற் றேவர்கள் மதிக்கு மின்பின் பதின்மடங்காம்;
எற்றே! அதனை யிகழ்ந்தவரு மெண்ணு மனித வகுப்பாரோ?

6. ஆய்ந்த நீதி யுணர்வுடையோர் அடக்க மணிந்தோரிடுக்கண்ணில்
வாய்ந்த வுந்தை யிழந்தவர்கை மான வுதவு மான்பினோர்
வய்ந்த நண்பி னினியசுவை யெனவே நவிலும் விழுமியநூல்
தோய்ந்து பயிலுந் தொறுமின்பஞ் சேரு மென்றார் வள்ளுவனார்.

7. ஒன்றை மறந்த காலத்தும், ஓர்ந்தே யறியாக் காலத்தும்
குன்றி மனந்தானிடருற்றுக் குமைந்து பதைக்கு மென்பதுவும்,
நன்றா மனத்து ஞாபகமும் ஞான வொளியும் தோன்றுங்கால்
ஒன்று முள்ள முவப்பதுவும் ஒழிவில் லாது காண்கின்றோம்.

8. உலகத் தின்ப துன்பங்கள் ஒன்றா நினைக்கும் சமபுத்தி,
பலவா மாசை நீக்கம், மனப்பல, மேலருள், சீரடக்கம், உறு
சலமில் லாத வாய்மை, நிறை, தவமா தியவாப் புகலின்பம்
நலமார் கல்வி யின்பயனே நம்பத் தக்க துணைவ னதே.

9. சதமா ஞாலந் தனினிற்கும் தக்க புகழைத் தழைப்பிக்கும்;
இதமா வுயிரைப் பற்றித்தா னெழுமை தொடரும்; சீரிழையே!
நிதஞ்சா லாரோக் கியமளிக்கும்; நேரா நடுவு நிலைதரும்; பல்
விதநூன் மதியினாய்ந்து விழுமி யவற்றை யறிந்திடினே.

10. இயற்கை யறிவு மனிதர்களுக் கியைந்த தேனும், மலராத
நயமில் லரும்பு போலுமது; நன்கு மலர்தல் கல்வியினால்;
கயத்தா மரைக்கட் காரிகையே! காணும் பாரில் இருபாலோர்
சயமா மறிவு படைத்தவர்கள் சலிப்பில் லாது கற்கவே.

Books and Reviews.

புஸ்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

புஸ்தக வரவு.

* புத்த அவதாரம்: ராவ்சாஹேப் ப. சம்பந்த முதலியார் பி.ஏ., பி.எல். அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. விலை ரூ. 1.

* வ்யவசாய மஞ்சரி: சென்னை ஜி. ஏ. வைத்தியநாமன் அண்டு கம்பெனியாரால் பிரசுரிக்கப்பட்டது விலை அணா 12.

* மோஹனதாஸ் கரம்சந்த் காந்தி: சென்னை ஜி. ஏ. வைத்தியநாமன் அண்டு கம்பெனியாரால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. விலை அணா 5.

* கதாரஸமஞ்சரி: பண்டித எம். எம். நாராயணசாமி ஐயர், எஸ். எக்ஞஸ்வாமி ஆகிய இவர்களால் இயற்றப்பட்டது. விலை அணா 4.

ஞானோதயம்: சிவ. பெ. ராமலிங்கநாட்டார் பத்திராதிபர். வருஷ சந்தா ரூ. 2.

கோகலே தொகுதி 1 பகுதி 1: ப்ரொக்ரஸிவ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், லோடஸ் லாட்ஜ், திருவாரூர். விலை அணா 4.

மேற்கண்ட புஸ்தகங்களின் மதிப்புரை அடுத்த பத்திரிகையில் வெளியாகும்.

* இக்குறிப்பிட்ட புஸ்தகங்கள் வி. என் சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர் (தென்னிந்தியா) என்ற விலாசத்தில் கிடைக்கும்.

Education and Science.

கல்வியும், சாஸ்திரமும்.

கல்வியின் அவசியம்.

சென்னை மாகாணக் கல்விக்கான்பரென்ஸானது இந்த வருஷம் மே மாதம் காஞ்சீபுரத்தில் கூடியது. அப்போது சென்னை பச்சையப்பன் காலெஜ் ப்ரொபஸர் கே. இராமானுஜாசாரியர் அக்கிராஸனம் வகித்தார். அக்கிராஸனாதிபதி தமது ஆரம்பப் பிரசங்கத்தில் ஜனங்களுக்குக் கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றிப் பேசியவை வருமாறு:—

கொஞ்சகாலத்திற்குமுன் ஜனங்கள் கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றி அவ்வளவாக அறியாமலிருந்தார்கள்; படிப்பென்றால் வீணைப் பணத்தைச் செலவழிப்பதேயென்று கருதிவந்தார்கள். கல்வியானது தமது பிறவிக்கே நன்மை பயக்கக்கூடியதென்று அவர்கள் எண்ணவில்லை. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமாயிருக்கவேண்டும். இந்தியாகவர்ன்மெண்டைத் தவிர மற்றெல்லா கவர்ன்மெண்டுகளிலும் ஆரம்பக்கல்வி கட்டாயமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்தியாவில் பம்பாய் மாகாணத்தில் ஆரம்பக்கல்வி சட்டமாகிவிட்டது. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி சென்னைக் கவர்ன்மெண்டாரும் யோசித்து வருகிறார்கள். இந்தியாவில் படித்தவர்களின் கணக்கை எடுத்துப்பார்த்தால், ஆரம்பக்கல்வி எவ்வளவு அவசியமென்பதை அப்பொழுது அறிவீர்கள். இங்கிலாந்தில் கல்வி விஷயமாய் எவ்வளவு முயற்சிக்கப்பட்டு வருகின்றதோ, அப்படியே இந்தியாவிலும் செய்யப்படவேண்டும். ஆரம்பக் கல்வியை கட்டாயமாகவுள்ள மைசூர் சம்ஸ்தானமானது இப்போது காலெஜ் படிப்பையும் இலவசமாகச் செய்துவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறது. இப்படியே தேசத்தில் பலவிடங்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டுகிறோம். விஷய சொற்பொருளை அறிவதைக் காட்டிலும் விஷய ஞானத்தை அறிவதுதான் சிறந்தது. இவ்வித விஷய ஞானத்தை ஜெர்மனி, யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்கா முதலான தேசங்களிலுள்ளவர்கள் மிகவும் பெரிதாகப் பாராட்டுகின்றனர்.

தேசீயக்கல்வி.

பிறகு அக்கிராசனாதிபதி தேசீயக் கல்வி விஷயமாய்த் தமது அபிப்பிராயத்தையும், அதன் அவசியத்தையும்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொன்னார்.

இந்தியாவில் இப்பொது தேசீயக் கல்வியின் முயற்சிகள் வெகு பலமாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதன் அபிவிருத்தி விஷயமாய்ப் பலர் உழைத்துவருகின்றனர். இப்போது அனுஷ்டானத்திலிருக்கும் கல்வி முறையானது இந்தியாவிற்கு ஏற்றதன்று. கல்வி சம்பந்தமாகவுள்ள நிர்வாகப் பொறுப்பானது இந்தியர்வசமே இருக்கவேண்டும். இந்திய மாணவர்கள் போதிக்கப்படுவதற்கு இந்தியர்களுக்குள்ளேயே போதகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அவர்கள்தான் நமது மாணவர்களின் இயல்பையும், திறமையையும், அவாவையும் உள்ளது உள்ளபடியே அறியக்கூடும். இவ்விதமல்லாது, எவ்வளவு மேதாவியான அந்நியநாட்டு போதகர்களை நியமித்தாலும், அவர்கள் நமது மாணவர்களின் இயல்பையும், திறமையையும் அறியக்கூடாதவர்களாயிருக்கின்றனர். இப்போதைய கல்விமுறையில் தாய்ப்பாஷைகளுக்குப் போதுமான ஆதரவு அளிக்கப்படவில்லை என்ற கூக்குரல் இருந்து வருகின்றது. இவ்விஷயங்கள் பலராலும் முயற்சிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், கவர்ன்மெண்டின் உதவியில்லாமல் இவை எவ்வளவுதூரம் சாதிக்கப்படுமென்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இங்கிலாந்தில் புஸ்தக பிரசுரக்கணக்கு.

இங்கிலாந்தில் 1917-ம் வருஷத்தில் 8,131 புஸ்தகங்கள் வெளியாயின. ஆனால், 1916-ம் வருஷத்திலோ 9,149 புஸ்தகங்கள் வெளியாயிருக்கின்றன. ஆகவே, 1917-ம் வருஷத்தில் 1916-ம் வருஷத்தைக் காட்டிலும் 1,018 புஸ்தகங்கள் குறைவாகவே வெளியாயிருக்கின்றன. கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் சென்ற பத்து வருஷத்துக் கணக்குக்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வருஷம்.	புதிய புஸ்தகங்கள்.	புதிய பதிப்புக்கள்.	மொத்தம்.
1908	7512	2309	9821
1909	8446	2279	10725
1910	8468	2336	10804
1911	8530	2384	10914
1912	9197	2870	12067
1913	9541	2838	12379
1914	8863	2674	11537
1915	8499	2166	10665
1916	7537	1612	9149
1917	6606	1525	8131

Agriculture and Co-operation.

வியவசாயமும், கூட்டுறவும்.

மாட்டுத்தீனியில் உப்பின் உபயோகம்.

கால்நடைகளின் போஷணைக்கு உப்பானது ஓர் இன்றியமையாத வஸ்துவாகும். அவை உட்கொள்ளும் தீனியில் உப்புச் சத்துக் கொஞ்சம் குறைவாயிருக்குமானால், அத்தீனியின்மேல் அதிகமான விருப்பம் அவற்றிற்கு உண்டாகாது. சில சமயங்களில் மாடுகள் உப்புத் தரைகளையும், சுவர் கற்பாறைகளையும் நக்குவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இதனால், மாடுகளின் போஷணைக்கு உப்பானது ஓர் முக்கியமான வஸ்துவென்று நன்கு புலப்படுகின்றது. நாம் கால்நடைகளுக்குக் கொடுக்கும் தீவனத்தோடு சிறுது உப்பையும் சேர்த்துக்கொடுத்தால், அவை நன்கு வளர ஏதுவாகும். இன்னும், இதனால் அவற்றிற்குப் பல நன்மைகள் உண்டாகின்றனவென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு எழுதுவோம்

(1) உப்பு எப்படி மனிதர்களுக்கு அத்தியாவசியமோ, அப்படியே கால்நடைகளுக்கும் அது ஓர் அவசியமான பொருளாகும். தீனிதின்பதில் அவற்றிற்கு உப்பானது நல்ல உருசியைக் கொடுக்கின்றது.

(2) கால்நடைகள் தின்னும் தீனியில் உப்பை உபயோகித்துவந்தால், அவை மலஜலங்கள் சரியாகக் கழியும். இதனால் அவை அடிக்கடி நோய்களாற் பீடிக்கப்படமாட்டா. இளங்கன்றுகளுக்கு ஆகாரம் கொடுக்கும்போது கொஞ்சம் உப்பையும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், அவற்றிற்குக் கழிச்சல் கண்டு அவை மெலிந்துவிடும்.

(3) பசுமாடுகளுக்குத் தீனி போடும்போது உப்பையும் அதோடு சேர்த்துப்போட்டால், அவற்றிற்குப் பால் விருத்தியாகின்றது.

(4) கால்நடைகளின் தீனியில் உப்பைச் சேர்ப்பதால் அவற்றின் வயிற்றில் சேரும் கிருமிகள் நாசமடைய ஏதுவாகும். சில கால்நடைகள் எவ்வளவு தீனி உட்கொள்ளினும், புஷ்டியுடனில்லாதிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இதற்குக் காரணம், அவற்றின் தீனியில் உப்பு சேர்க்கப்படாமையே.

(5) சில மலட்டு மாடுகளுக்கு உப்பைத் தீவனத்தில் சேர்த்துக்கொடுத்தால் கர்ப்பந்தரிக்கின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(6) உப்பின் உபயோகத்தால் ஆடுகளுக்கு வாழ்த்தை என்னும் நோயை வரவொட்டாமல் தடுக்கலாம்.

சாதாரணமாக உப்பைக் கால் நடைகளுக்கு தினமும் சுமார் ஒரு ரூபாய் எடைமுதல் இரண்டு ரூபாய் எடை வரை தீவனத்தில் கலந்து கொடுக்கலாம்.

வியவசாயமும், ஆரம்பக்கல்வியும்.

அயர்லாந்தில் பெரும்பாலார்க்கு வியவசாயமே ஜீவனோபாயமாகும். ஆகவே, வியவசாயத்துக்கும் கல்விக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருக்கவேண்டுமென்று அங்குள்ள கூட்டுறவுக்காரர்கள் சமீபத்திலே ஒரு மகாநாடு கூட்டி, ஆரம்பக்கல்வியை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றிச் சில தீர்மானங்களைச் செய்தார்கள். வியவசாயத்துக்கும் கல்விக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமிருக்கவேண்டுமென்றும், வியவசாயத் தொழிலானது மிகுந்த கௌரவமானதென்று சிறுவர்கள் போதிக்கப்படவேண்டுமென்றும், ஆரம்பக் கல்வியானது வியவசாயிகளின் கருத்து, சிந்தனை உத்தேசம், வாழ்வுஇவைகளை அனுஸரித்தே போதிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அவர்கள் அம்மகாநாட்டில் வற்புறுத்திப் பேசியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இந்தியாவிலும் கிராமாந்திரங்களில் இத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் தேவையென்பதை நாம் சொல்லாமலேயே விளங்கும்.

வேப்பம்பாசி.

நன்செய் நிலங்களில் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு வேப்பம்பாசி என்னவென்பது நன்கு தெரியும். இந்தப் பாசியானது தண்ணீர் எளிதில் வடியக்கூடாத இடங்களில் உண்டாகின்றது. களர் நிலங்களிலும் விசேஷமாய் உண்டாகிறது. ஒருமுறை இப்பாசி நிலத்தில் உண்டாகிவிட்டால், அது முழுமையும் ஒழியுமட்டும் பிரதி வருஷமும் பரவிக்கொண்டேயிருக்கும். இந்தப் பாசி உண்டான நிலத்தில் நெற்பயிர் சரியாக விளையாது. ஏனெனில், பயிருக்குத் தேவையான உணவுச்சத்தை இது கிரஹித்து விடுகின்றது. நிலத்தின் அடிமண்ணில் தண்ணீர் இறங்கிப் பாயாவண்ணமும், நிலத்தினுள்ளே காற்றுப் புகாவண்ணமும் இப்பாசியானது நிலத்தின் மேல் மூடிக்கொள்ளுகின்றது. இக்காரணங்கள்பற்றியே இப்பாசி படர்ந்துள்ள நிலங்களில் நஞ்சைப்பயிர் சரியாக விளைவதில்லை.

வேப்பம்பாசியை ஒழிப்பதற்குப் பலரால் பலவித பிரயத்தினங்கள் செய்யப்படுகின்றன. நிலத்தில் இப்பாசி உண்டானவுடன், வேப்பம் பிண்ணாக்கைத் தூளாக உடைத்து நிலத்தில் தெளித்துத் தண்ணீர் கட்டினால், அது ஒருவாறு நீங்கலாம். அல்லது ஆடாதோடையைக் கொண்டுவந்து நடுகைக்கு முன் நிலத்தில் போட்டு மிதித்துவிட்டால், இப்பாசி உண்டாகாமல் நின்றுவிடும்.

Industry and Commerce.

கைத்தொழிலும், வியாபாரமும்.

டாடா தொழில் ஆராய்ச்சிச் சாலை.

பெங்களூரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் டாடா தொழில் ஆராய்ச்சிச் சாலையானது பற்பல உபயோகமுள்ள வேலைகளைச் செய்துவருகின்றது. அங்கு வாசனைப் புல்லினின்று எண்ணெய் எடுக்கும் விதம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஐதராபாத்துக்கு வடக்கே ஏராளமாய்க் கிடைக்கும் 'மஹுவா' என்னும் பூவினின்று சர்க்கரையும், ஒருவித எண்ணெயும் தயாரிக்கும் விதமும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த எண்ணெயானது மோட்டார் வண்டிக்கு ஸ்பிரிட்டுக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கக்கூடுமாம். இப்பூவினின்று இனிய ஷர்பத்தும் எடுக்கப்படுகின்றது. இவையன்றியும், தானியங்களினின்று பற்பல சாயங்களெடுத்தல், அரக்கு செய்தல், பிராணி எலும்புகளினின்று கோந்து செய்தல் முதலியனவும் இத்தொழில் ஆராய்ச்சிச் சாலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தென்னிந்தியாவில் காகிதத்தொழில்.

தென்னிந்தியாவில் காகிதத்தொழில் ஊக்கமானது இல்லையென்றே கூறலாம். சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த புனலூர் என்னுமிடத்தில் மீனாக்ஷி காகிதத் தொழிற்சாலையென்பதொன்று நடந்துவருகின்றது. அவ்விடத்தில் மூங்கில்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றமையால், அவற்றினின்று கூழ் செய்யப்பட்டு பழுப்புக்காகிதங்களே தயாரிக்கப்படுகின்றன. வெள்ளைக்காகிதங்கள் செய்வதற்குச் சௌகரியங்கள் இல்லையெனப்படுகிறது. நல்ல மாதிரி காகிதக்கூழ் செய்யச் சௌகரியமில்லாததனாலேயே, தென்னிந்தியாவில் காகிதத்தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவில்லை. இப்பொது பர்மாவில் டாடா கம்பெனியார் ஒரு காகிதக்கூழ் செய்யும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தெரிகின்றது. அங்குக்கூழ் தயாரிக்கப்பட்டுக் கிடைக்குமானால், தென்னிந்தியாவில் பல காகிதச் சாலைகள் ஏற்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

வைக்கோலினின்று ஓர் புதிய வாயு.

நிலக்கரியிலிருந்து ஒருவித வாயு தயாரிக்கப்பட்டு இயந்திரங்கள் ஓட்டுதல் முதலிய பற்பல வேலைகளுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மண்ணெண்ணெய் வாயுவினால் விளக்குக்கள் எரிகின்றன. இவற்றைப்போலவே வைக்கோலினின்றும் ஒருவித வாயுவை உற்பத்திசெய்யும் முறையை அமெரிக்காவில் மிஸ்டர் ஏரின் என்பவர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். வைக்கோலினின்று வாயு எடுக்கப்படுவதோடு அதனின்றே தாரும், லாம்ப்ளாக்கு என்று சொல்லப்படும் கறுப்பு வர்ணமும் கிடைக்கின்றதாம். ஏராளமாக வைக்கோல் கிடைக்கக்கூடிய சென்னை மாகாணத்தில் இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் மிக்க பயனைத் தருவனவாகும்.

இந்தியாவின் எண்ணெய் வித்துக்கள்.

இந்தியாவில் ஏறக்குறைய வருஷம் 1-க்கு 5,000,000 டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாகின்றன. இவற்றின் மதிப்பு சுமார் 50,000,000 பவுன்களாகும். 1913-14-ம் வருஷத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட எண்ணெய் வித்துக்கள் சுமார் 1,600,000 டன்கள்; அவற்றின் மதிப்பு ஏறக்குறைய 17,000,000 பவுன்களாகும். இது தவிர 400,000 பவுன்கள் மதிப்புள்ள 3,250,000 காலன்கள் எண்ணெயும், சுமார் 1,000,000 பவுன்கள் மதிப்புள்ள சற்றேறக்குறைய 200,000 டன்கள் பிண்ணாக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சர்க்கரைக் கைத்தொழில்.

இந்தியாவில் சுமார் 2½ மிலியன் ஏக்கர்களில் கரும்புப் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. அவற்றுள் சராசரி ஒரு ஏக்கரில் விளையும் கரும்பினின்று 0·4 டன் சர்க்கரை கிடைக்கின்றது. ஜாவாவில் இதைவிட நான்கு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றது. ஸாண்விச் தீவுகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10 முதல் 12 டன் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. அதாவது இந்தியாவைக்காட்டிலும் இருபது மடங்கு அதிகமென்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

இந்தியாவின் செல்வம்.

1917-1918-ம் வருஷத்தில் இந்தியா கவர்ன்மெண்டின் மொத்த வரும்படி 98,870,800 பவுன்களாகும்; அதாவது 150 கோடி ருபாய். இப்போது நடந்துவரும் யுத்தத்தில் ஒவ்வொரு தினமும் இங்கிலாந்து சராசரியில் 10 கோடி ரூபாய் செலவழித்து வருகின்றது. இந்தியாவின் ஒரு வருஷத்திய மொத்த வரும்படியை சண்டைக்கே உபயோகித்து வந்தால், அது 15 தினங்களுக்குள்ளாகவே தீர்ந்துவிடும். யுத்தம் ஆரம்பமாகி இத்தனை வருஷங்களாகியும், தினமொன்றுக்கு ஆறு முதல் பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் வரை செலவாயும் இங்கிலாந்துக்கு இன்னும் பணத்தட்டு என்பது கொஞ்சமும் ஏற்படவில்லை. இதனால், இந்தியாவானது எவ்வளவு ஏழ்மையான தேசமென்பதும், இங்கிலாந்தானது எவ்வளவு செல்வம் படைத்த தேசமென்பதும் நன்கு புலப்படுகின்றது.

Sanitation and Medicine.

சுகாதாரமும், வைத்தியமும்.

வைத்திய உதவி

நமது தேசத்தில் மேனாட்டு வைத்தியமுறை இவ்வளவு பிரபலமடைந்திருப்பதற்குக் காரணம், இராஜாங்க ஆதரவு போதியவளவு அதற்கு இருப்பதேயாம். இத்தகைய ஆதரவு ஆயுர்வேத-யுனானி வைத்திய முறைகளுக்கு இல்லாமலிருப்பதனால்தான், அவை நாளுக்குநாள் க்ஷீணித்துக்கொண்டே வருகின்றன. இச்சுதேச வைத்திய முறைகள் இராஜாங்கத்தாரின் உதவியைப் பெறுமாயின், அவை மிக்க மேன்மையையடைந்து, அவற்றால் ஜனங்களும் பலவித நன்மைகளையடைவார்கள். சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஐதராபாத்து ஸம்ஸ்தானத்து யுனானி வைத்திய இலாகாவின் 1917-ம் வருஷத்து ரிபோர்ட்டைக் கவனித்தால், இராஜாங்கத்தாரின் உதவியால் சுதேச வைத்திய முறைகள் எவ்வளவு மேன்மையையடையக்கூடுமென்பதையும், அவற்றால் ஜனங்கள் அடையும் நன்மைகளையும் நன்கு அறியலாம்.

சென்ற வருஷத்தில் ஐதராபாத் நகரத்தைச் சேர்ந்ததாகவுள்ள யுனானி வைத்தியசாலைகள் 16: அவற்றுள் 6 வைத்தியசாலைகள் ஸம்ஸ்தான கவர்ன்மெண்டாராலேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. மீதியானவை ஸம்ஸ்தானத்திலிருந்து கிராண்டுகள் பெறுகின்றன. வெளி ஜில்லாக்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள யுனானி வைத்தியசாலைகள் 28. இவை லோகல் போர்டுகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆயுர்வேத முறைப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள வைத்தியசாலைகள் 17. இவற்றிற்கு இராஜாங்க உதவி கிராண்டு மூலமாகக் கிடைக்கின்றது.

மேற்குறித்த விவரத்தைக் கவனித்தால், இராஜாங்க உதவியால் ஆயுர்வேத யுனானிமுறைகள் எவ்வளவு மேன்மையுறலாமென்பது விளங்கும். ஐதராபாத் ஸம்ஸ்தானத்தைப்போல் மற்ற சுதேச ஸம்ஸ்தானங்களும் நமது தேசத்தில் ஆதிகாலமுதல் அனுபவத்தில் வந்துள்ள ஆயுர்வேத-யுனானி வைத்திய முறைகளை ஆதரிக்க முன்வரவேண்டுமென்பதை இங்குக் குறிப்பிடுவோம்.

தொற்று வியாதிகள் வருங்காலத்தில் அனுசரிக்க வேண்டிய விதிகள்

தொற்று நோய்கள் பரவியிருக்குங் காலங்களில் ஒவ்வொருவரும் கீழ்க்கண்ட விதிகளை அனுசரிக்க வேண்டும்.

குடியிருக்கும் வீட்டை எப்போதும் சுத்தமாகவே வைத்திருக்கவேண்டும். வீட்டில் சேரும் அழுக்குத் தண்ணீர் முதலியவற்றை வீட்டுக்கு வெளியே கொஞ்ச தூரத்தில்போய்விழும்படி செய்யவேண்டும். மாட்டுக்கொட்டிலில் சேரும் குப்பைகளையும், மற்ற அசுத்தங்களையும் வீட்டுக்குப் புறம்பே கொஞ்ச தூரத்துக்கப்பால் கொண்டுபோய்க் கொட்டவேண்டும்.

வீட்டில் தரையானது எப்போதும் ஈரமாகவேயிருக்கக்கூடாது. அப்படி ஈரமாயிருக்குமாயின், அம்மண்ணை வெட்டி வெளியே கொட்டிவிட்டு வேறு புதிய மண்ணைக் கொணர்ந்து அங்குக் கொட்டவேண்டும்.

வீட்டின் அறைகளுக்குள் நல்ல காற்று வீசும்படி எப்போதும் ஜன்னல்களைத் திறந்துவைக்கவேண்டும்.

படுக்கை அறையில் தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், துணிமூட்டைகள் முதலியன வைத்திருத்தல்கூடாது. உத்திரத்திலிருந்து தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்படியாக எதையும் போடக்கூடாது.

முற்றத்திலும் கிணற்றோரத்திலும் கொட்டப்படும் தண்ணீர் எங்கும் தங்காமல் வீட்டுக்கு வெளியே போய்விடும்படி கவனிக்கவேண்டும்.

துர்நாற்றத்தை யுண்டாக்கும் கக்கூஸ் முதலியனவற்றை அவ்வப்போது சுத்தம் செய்யவேண்டும். இத்தகைய இடங்களை பினாயில் முதலிய மருந்துகளைத் தண்ணீரில் கலந்து தினமும் இரண்டுமூன்றுதடவை சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

கொத்தமல்லி.

இச்சிறு செடியானது நமது தேசத்தில் எங்கும் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. இதன் இலையைக் குழம்பு ரஸம் தாளிப்பதற்கும், சட்டினி செய்வதற்கும் வீடுகளில் உபயோகிப்பது வழக்கம். கொத்தமல்லி கீரையினால் வாத அரோசகமும், பித்தசுரமும் போம். கொத்தமல்லி விதையைப் போஜன பதார்த்தங்களுடன் சேர்ப்பது உணவு நிலகுவில் ஜீர்ணமாவதற்கும், வாசனையாயுமிருப்பதற்கேயாம். இவ்விதையானது அஜீர்ணம், வாந்தி, விக்கல், குளிர்ச்சுரம், நாவறட்சி, சொறி சிரங்கு முதலானவைகளைப்போக்கும். காப்பிக்கொட்டையைப்போல் கொத்தமல்லி விதையையும் வறுத்துப் பொடியாக்கிக் கஷாயம் செய்துகொண்டு, அதோடு கொஞ்சம் பசும்பால் சேர்த்துப் பருகலாம். இதனால், குளிர்ச்சுரம், உட்சூடு, அஜீர்ணம், வாந்தி முதலியன நிவிருத்தியாகும்.

General Notes.

பொதுக் குறிப்புக்கள்,

புதிய ஜப்பான் காகிதம்.

ஜப்பானில் முசக்கட்டை செடியினின்று ஒருவிதக் காகிதம் செய்யப்படுகின்றதாம். இக்காகிதம் செய்வதில் சில புதிய வஸ்துக்கள் சேர்க்கப்படுவதால், அதன் வழியாய்த் தண்ணீர் இறங்காதாம். ஜப்பான் கப்பற் படையார் உயிர்படகுகளைச் செய்வதற்கும் இக்காகிதத்தையே உபயோகிக்கின்றார்களாம். இக்காகிதத்தினால் செய்யப்படும் பைகள் கித்தான்பைகளைப்போல் உறுதியாயிருக்கின்றனவாம். பைவிகல்டியூப் செய்வதற்கும், புட்பால் ப்ளாடர் செய்வதற்கும் இக்காகிதத்தையே உபயோகிக்கக்கூடுமாம் துத்திநாகத்தகடுகளுக்குப் பதிலாகவும் இக்காகிதம் உபயோகிக்கப்படலாமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

பற்குச்சிகளைக்கொண்டு பல்துலக்குதல்.

மேனாட்டவர்கள் பற்களைத்துலக்கக் கண்டவஸ்துக்களையும் உபயோகிப்பதில்லை. தென்னிந்தியவாசிகள் சில சமயங்களில் மணலையும், செங்கலையும், இன்னும் மற்றப் பொருள்களையும் பல்துலக்க உபயோகிக்கிறார்கள். இவற்றால் பற்களுக்குக் கெடுதி நேரிடக்கூடும். இதற்காக மேனாட்டவர்கள் ஒருவித பிரஷை உபயோகிக்கிறார்கள். நமது தேசத்தில் பிரஷுக்குப் பதிலாகச் சில சமயங்களில் ஆல், வேல்முதலிய மரங்களின் குச்சிகள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இக்குச்சிகளைக்கொண்டு நகர்ந்துகொண்டே பல்துலக்கக்கூடாதென்று நம்மவர்கள் சில நியமங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் செய்ததன்காரணம் பல்துலக்கியவாறு நடந்துசென்றால், பற்களுக்கு ஊனமுண்டாகும்போலும்.

நமைமரப்பட்டை.

நமைமரங்கள் தென்னிந்தியக்காடுகளில் ஏராளமாக உண்டாகின்றன. இவற்றின் பட்டைகள் துவர்ப்புள்ளன. இலைகளும் துவர்ப்பானவையே. சாயமெடுப்பதற்கு இம்மரத்தின் பட்டைகளை உபயோகிக்கக் காட்டிலாகாதரர் ஏற்பாடுசெய்திருக்கின்றனர். இன்னும், இதன் இலைகளும் இத்தகைய காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுவதாகத் தெரிகின்றது. நமது நாட்டில் ஏராளமாயுள்ள இம்மாதிரி வஸ்துக்களின் உபயோகத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அவற்றை நாமே உபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

எலுமிச்சம்பழச்சாறு.

எலுமிச்சம்பழமானது நமது வீடுகளில் பற்பல காரியங்களுக்கும் உபயோகப்படுகின்றது. வெட்டுக்காயங்களினின்று ஓடும் இரத்தத்தை நிறுத்த இச்சாற்றை உபயோகித்தால், அதுவுடனே நின்றுவிடும். சிறு துணியைச் சாற்றில் தோய்த்தும் காயத்தின் மேற் போடலாம். இச்சாற்றோடு கொஞ்சம் சர்க்கரையைச் சேர்த்துக் குடித்தால் இருமல் நீங்கும்.

அந்துப்பூச்சிகளைக் கொல்ல.

நமது வீடுகளில் நெல், துவரை முதலிய தானியங்களில் அந்துப்பூச்சிகள்வந்து நாசத்தை விளைவிக்கின்றதென்பதைப் பலரும் அறிவர். இப்பூச்சிகளை ஒழிப்பதற்கு ஒரு நண்டைக் கொன்று இவை வந்திருக்கும் தானியங்களுக்கு நேரே தொங்கும்படி கட்டினால், பலன் உண்டாகுமென்று ஓர் பத்திரிகைக் கூறுகின்றது.

மரம் உளுக்காதிருப்பதற்கு

நகரங்களிலும், இன்னும் மற்ற விடங்களிலும் பெரிய கட்டடங்களுக்குத் தேக்குமரங்களே உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இவை உளுத்துப்போவதில்லை; கறையானால் அரிக்கப்படுவதில்லை. இம்மரங்களை உபயோகிக்கச் சௌகரியப்படாத இடங்களில் வேறு மரங்களையே உபயோகிக்க நேரிடுகின்றது. அப்போது மரங்களைக் கட்டடத்துக்கு உபயோகிக்குமுன் அவற்றை வெல்லத்தண்ணீரில் ஊறவைத்து உலரப்போட்டுவிட்டால், பிறகு அவை உளுக்கவாவது, கறையான் அரிக்கவாவது கிடையாதாம்.

முருங்கைமரத்தைக் காய்க்கவைத்தல்.

முருங்கைமரம் காய்க்காமலிருக்குமானால், அதன் வேருக்கு அருகில் ஆறு அங்குலம் ஆழமுள்ள ஒரு குழி தோண்டி அதில் கொஞ்சம் பெருங்காயத்தைப் போட்டு மூடிவைத்தால், கொஞ்சகாலத்திற்குள் மரம் காய்க்க ஆரம்பிக்கும்.

உமியின் உபயோகம்.

நிலங்களுக்கு எருவாக மாச்சாம்பலுக்குப் பதிலாக நெல்லுமிச்சாம்பலை உபயோகப்படுத்தலாம். நெல்லுமியில் பொட்டாஷ் அதிகமாயிருப்பதால், அது பயிருக்கு ஏற்ற எருவாகும். கிராமாந்தரங்களில் வியவசாயிகள் நிலங்களுக்கு உமியையும், கருக்காயையும் எருவாக இடும் வழக்கத்தை நாம் கண்டிருக்கிறோம். உமியை எரிப்பதனால் அதன் சாரம் போய்விடாது.